

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 21 APRIL 2020

Vergaderkamer 1

Voorzitter: dhr. Tiebosch
Commissiegriffier: dhr. Coenen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Benschop (GroenLinks)
Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Mevr. Van der Ham (CDA)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Mevr. Weerts (CDA)

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder M. Stam

4. Inspreker bij een niet-geagendeerd onderwerp

Mevrouw Scharnes: ... name is dat toch iets wat vrouwen treft. Je kan van huiselijk geweld op zich, is geen strafbaar feit. Onder huiselijk geweld vallen verschillende strafbare feiten. En politie meldt altijd naar slachtoffers van oké, u kunt een afspraak maken om aangifte te doen van huiselijk geweld. Maar als jij zegt: ik wil aangifte doen van 284, van bedreiging of van online stalking, dan wordt het moeilijker. En ja, dan is het erg, dan krijg je van de politie te horen van ja, er is geen bewijs, dus we gaan niks doen, we doen daar niets mee. Het is soms echt heel ... Ieder slachtoffer van huiselijk geweld heeft een uniek en persoonlijk verhaal te vertellen. Maar bijna alle slachtoffers hebben hetzelfde verhaal: politie doet gewoon te weinig, strafbare feiten worden helemaal niet serieus genomen, er wordt helemaal geen aangifte van gedaan. En ja, dat zorgt er ook voor dat er secundaire victimisatie plaatsvindt. En dat is natuurlijk ook een kolfje naar de hand van de dader, want die wil het liefst dat jij als slachtoffer zwijgt en ongeloofwaardig bent. Dus ja, daar zou toch meer aandacht aan kunnen besteed worden, in openheid.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Boersma, vindt u het goed als ik doorga naar de heer Kwaak?

De heer Boersma: Is prima, het was duidelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kwaak, u heeft het woord.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter, dank, mevrouw, voor het inspreken. Ik hoor u zeggen dat er heel weinig burgers aangifte doen bij Veilig Thuis. Waar baseert u dit op? Is dit gemonitord door u?

Mevrouw Scharnes: Nee, dit is vandaag gemeld door Veilig Thuis zelf in het Algemeen Dagblad de Dordtenaar.

De heer Kwaak: Oké, kunt u mij cijfers daarvan geven?

Mevrouw Scharnes: Ik heb het artikel even niet meer voor me, maar het staat ... het is vandaag gepubliceerd, het stond vanochtend in de krant, dat kreeg ik te horen van iemand. En het is net vanmiddag om kwart over vijf online geplaatst, dus u kunt dat artikel terugvinden ook van Veilig Thuis. Maar Veilig Thuis geeft zelf aan dat ze maar heel weinig meldingen krijgen van burgers zelf.

De heer Kwaak: Dan ga ik het even nog nalezen. Dank u wel in ieder geval. Dank u wel, voorzitter.

Mevrouw Scharnes: Graag gedaan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwaak. Dan ga ik verder naar mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Ik had eigenlijk ook min of meer dezelfde vraag als de heer Kwaak, over waarop jullie baseren dat het huiselijk geweld toeneemt. Want ik heb dat ook nog nagevraagd op een andere plek, en daar is vooralsnog geen sprake van. En eigenlijk kom ik een beetje tot de conclusie dat ik misschien wel driehonderd vragen heb, maar ik beperk me tot één vraag, van zullen we een keer afspreken? Dat kunnen we via de mail doen, want het is een vrij ingewikkeld verhaal, het is stevige problematiek, en volgens mij gaat er meer goed dan jullie misschien nu denken, of misschien wel niet, maar ik bedoel, ik ga jullie dus mailen en dan maken we een afspraak.

Mevrouw Scharnes: Dat zien we graag tegemoet, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Koene. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, dank u wel, voorzitter. Mevrouw Scharnes, u heeft, want er is later nog aan toegevoegd, nog een brief toe met allerlei vragen. U heeft die vragen net ook eventjes mondeling nog een keer aangegeven waar u op- of aanmerkingen op heeft.

Maar de wethouder heeft op uw laatste brief nog geen antwoord gegeven. Dat klopt toch? Of niet?

Mevrouw Scharnes: Ja, dat klopt. Dat is die brief die wij 7 april naar projectleider Ben de Haan en wethouder Van der Linden hebben gestuurd.

De heer Van der Net: Ja, oké. Nou, goed, dan is eigenlijk wel de volgende zet, dat is natuurlijk wel normaal, dat wij hoor en wederhoor toepassen, dat wij dus wel even ook de wethouder even vragen om aandacht te geven aan de gestelde vragen en die dan ook te beantwoorden, want dan hebben we tenminste iets hè, dan kunnen we kijken van nou, waar zitten de verschillen en waar kunnen we aanvullende vragen stellen? Dank u wel, voorzitter.

Mevrouw Scharnes: Graag gedaan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Net. Mevrouw Weerts, ik geef u het woord.

Mevrouw Weerts: Voorzitter.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Weerts: Oké. Dank u wel voor het woord. Mevrouw Scharnes, ik wilde u bedanken voor deze bijdrage, verhelderend. We steunen u als CDA in uw strijd om het huiselijk geweld aan te pakken, meer kenbaar te maken, kwalitatieve, goede aanpak na te streven met elkaar. En mochten we nader overleg met elkaar kunnen opbouwen, heel graag, wat ons betreft. Tot zover mijn woord.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mevrouw Weerts. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou, er geldt voor mij hetzelfde eigenlijk. Bedankt voor het inspreken, mevrouw Scharnes. Ik heb een tweetal vragen over wat u net verteld heeft. U heeft het over het wellicht openstellen van een lijn van ervaringsdeskundigen die eventueel als hulplijn zouden kunnen dienen vanuit eventueel het wijkteam. Dus ik zou aan u willen vragen of u in ieder geval wilt antwoorden op wat voor ideeën u daar verder over heeft, hoe dat georganiseerd zou moeten worden. Verder de rol van Slachtofferhulp. Want hebben jullie al als werkgroep ook contacten met Slachtofferhulp? Want zeker als het gaat om partnergeweld en wat wel aangeefbaar is, speelt Slachtofferhulp over het algemeen ook een rol. En nou, verder zou ik eigenlijk in navolging van mevrouw Koene en mevrouw Weerts eigenlijk willen zeggen dat wij hebben al veel vaker natuurlijk over laten we zeggen de rol van Veilig Thuis en de jeugdteams, de wijkteams ten opzichte van huiselijk geweld gesproken. En wellicht zouden we naar aanleiding van de brief die overigens vandaag bij de behandelvoorstellen staat, u nogmaals een keer kunnen uitnodigen om verder over dit thema, wat wel degelijk een heel belangrijk thema is, ook binnen de jeugdhulp moet ik zeggen, om daar een keer verder met ons over te spreken. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nijhof. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ben ik in beeld? Ja. Ja, ook namens GroenLinks dank ik u van harte dat u ingesproken heeft. Het is terecht dat u hier aandacht voor vraagt. Ik heb wel een aantal vragen. In uw brief die u ons eerder heeft gestuurd, heeft u het over de tekortkomingen van Veilig Thuis, die dus tot gevolg hebben dat er onder andere geen adequate hulpverlening is. Het rapport waar u u op baseert, dateert uit 2015 en 2017. De vraag is vanuit ons, we zijn nu vijf en drie jaar later, of die tekortkomingen er nog steeds zijn? Dat wordt voor ons nog niet duidelijk. En over de kwaliteit van het sociale wijkteam, ook daarvan stelt u dat het sociaal wijkteam niet aan de kwaliteitseisen voldoet, en ook die zouden adequate hulpverlening verhinderen. Dus welke tekortkomingen zijn er en waar blijkt dat uit? Dank u wel.

Mevrouw Scharnes: Ik heb nu van twee verschillende personen nog vragen gekregen, dat is mevrouw Nijhof. Mevrouw Nijhof heeft mij gevraagd van ervaringsdeskundigen, om hulp te bieden. Ik wil u wat vertellen over hoe er in Sliedrecht lotgenotencontact is georganiseerd. Daar zijn in de afgelopen maanden, is daar een lotgenotencontact geweest en dat is nu even door de coronacrisis, is dat even stopgezet. Maar er wordt samengewerkt met iemand van het wijkteam, die zit daarbij. En ik heb vragen daarin gesteld van goh, zou dat ook hier in Dordrecht niet kunnen? En ja, daar heb ik tot nu toe nog geen reactie op gekregen. Een andere vraag die zij stelde, over Slachtofferhulp, daar zijn wij ook van op de hoogte en wij vinden ook dat slachtoffers eerder doorverwezen moeten worden naar Slachtofferhulp, omdat het gaat om strafbare feiten. Als je op straat in elkaar wordt geslagen, dan kom je daar ook terecht. Maar als je met huiselijk geweld te maken krijgt, krijg je met een hele rits van hulpverleners te maken. En ja, wij vinden dat dat anders zou moeten. En dan de vraag van D66 over Veilig Thuis en het sociaal wijkteam, over de rapporten waarnaar verwezen is. De laatste rapporten zijn inderdaad van 2018. En wij hebben ook over die inspectierapporten gesproken met projectleider Ben de Haan die ingehuurd is door de gemeente Dordrecht. En die heeft ook bevestigd dat de punten waar zij nog niet aan voldoen, en dat zie je ook in de Regiovisie terugkomen, dat die informatievoorziening en nog een paar punten, die zijn niet goed geregeld. En ook de coördinatie tussen verschillende partijen, dat is niet goed geregeld. En hij bevestigde ook dat dat nog steeds een probleem is en dat is ook heel de reden waarom vanuit de landelijke organisatie Veilig Thuis iedere regio een projectleider heeft gekregen van Geweld hoort nergens thuis. Men is zich daarvan bewust vanuit de overheid, vanuit de landelijke organisatie, om dat te verbeteren. En wat betreft het sociaal wijkteam, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten heeft afgelopen november op haar site nog eens een keer het kwaliteitskader gepubliceerd voor sociale wijkteams, omdat nog niet alle sociale wijkteams in Nederland volgens die kwaliteitskaders werken. En als je die kwaliteitskaders bekijkt, en neerlegt hoe dat hier in Dordrecht functioneert bij de sociale wijkteams, dat komt niet overeen met die kwaliteitskaders die in de publicatie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten wordt genoemd. Ik hoop dat ik hiermee de vragen heb beantwoord.

De voorzitter: Ja, mevrouw Scharnes. Uw laatste vraag die u heeft beantwoord die was niet van D66, maar die was van GroenLinks, dat moet ik even corrigeren.

Mevrouw Scharnes: O, excuus, excuus.

De voorzitter: Nee, dat ... Maar goed. Wethouder Van der Linden zit ook nog in deze commissie. Heeft u nog de behoefte, wethouder, om hier nog iets kort over te zeggen, over dit onderwerp?

De heer Van der Linden: Ja, goedenavond. Goedenavond allemaal. Ik heb een beetje meegeschreven. We hebben contact hè, met de THHG via Ben de Haan. En de laatste brief, heb ik eventjes nagevraagd vandaag waar die hangt, maar er zal deze week even ambtelijk contact worden gezocht om, nou, om die laatste brief even te bespreken, die is van twee weken terug. Een aantal dingen herken ik wel. Een aantal andere dingen gaan we juist naar kijken in het kader van de Regiovisie Geweld hoort nergens thuis, hè, onder andere die ervaringsdeskundigheid, dat komt er ook in terug. En het kwaliteitskader heb ik zo gauw niet even scherp of dat klopt, maar we zullen in ieder geval zorgen deze week voor ambtelijk contact. Ja?

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Nou, mevrouw Scharnes, dan wil ik u hartelijk bedanken voor uw inbreng vanavond. En er zijn in ieder geval een aantal commissieleden die hebben aangegeven dat dit nog een keertje terugkomt. O, ik zie dat de heer Van Verk nu toch een opmerking heeft.

De heer Van Verk: Ja, naar aanleiding eigenlijk van het niet beantwoorden van de opmerkingen en vragen van mevrouw Scharnes. Want ik vind dat hij eigenlijk zegt van ja, we gaan er nog eens naar kijken, we gaan er nog eens, we gaan die brief eens opzoeken. Ik vind het een beetje onvoldoende beantwoord, want mevrouw Scharnes geeft in haar betoog wel aan dat er een aantal zaken klaarblijkelijk niet zo functioneren als dat ze zouden willen dat het functioneert, of dat zou moeten functioneren. En ik zou in ieder geval aan de commissie willen vragen om dit toch met enige spoed te agenderen en de wethouder willen vragen om hier toch wat meer over te vertellen in een raadsinformatiebrief of wat dan ook, want het baart mij wel zorgen dat met name Veilig Thuis en de sociale wijkteams klaarblijkelijk onvoldoende functioneren. Ik vind overigens de suggestie om ervaringsdeskundigen hierbij in te zetten, vind ik helemaal niet verkeerd, maar die hebben dan inderdaad wel een goede achtervang nodig. Dus laten we hier wel op korte termijn over doorpraten, want het probleem dient zich wel aan. Niet alleen nu in de coronacrisis, maar ik ben bang dat het een meer structureel karakter heeft.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, we hebben vanavond, hebben we met elkaar afgesproken dat we een inspreker hebben, die heeft verteld wat ze wilde doen, ze heeft het ook op schrift neergezet. U heeft allemaal uw vragen kunnen stellen op dit moment, de wethouder heb ik nog even het woord gegeven. Ik denk dat het voor dit moment goed is om dit onderwerp nu af te sluiten en u krijgt alle gelegenheid om samen met de commissie dit punt nader te agenderen.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, dat vind ik een aardig procedureel antwoord, maar ik zou van de wethouder ook wel graag de toezegging hebben dat hij op korte termijn hierop terugkomt.

De voorzitter: Nou, dan geef ik nog een keer het woord aan wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, dank. Nou, die toezegging die krijgt u, die heeft u denk ik ook, hoop ik ook, gehoord in mijn reactie net op de vraag van de voorzitter. We zijn ... die brief van twee weken geleden, die ligt nu bij één van de ambtenaren en daar gaan we deze week op reageren. En ik zou het op prijs stellen als we zo snel mogelijk daarna hierover kunnen doorpraten. Want ik denk dat wat hier aangesneden wordt, in ieder geval eventjes getoetst moet worden of alles helemaal, of Zuid-Holland Zuid zo klopt of niet. En de Regiovisie is ook onderweg naar u toe, die valt onder de portefeuille Heijkoop. Dus laten we hier zo snel mogelijk en dat moet binnen een paar weken te doen zijn, verder over doorpraten. En dan moeten we even kijken of dat in combinatie is met collega Heijkoop, of dat één van ons dat doet. Want dat zit een beetje bij ons allebei qua thematiek. Dus die toezegging die heeft u, wat mij betreft.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan wil ik graag dit punt voor dit moment afsluiten.

STUKKEN TER BESPREKING

5. Themabespreking jeugd (2522710)

De voorzitter: En dan wil ik verder gaan met de stukken die we ter bespreking hebben en dat betreft dan de themabespreking die deze commissie al eerder met elkaar zou doen over het onderwerp jeugd. En die hebben we verplaatst naar vanavond. Daar hebben we voor afgesproken dat we daar een uur voor zullen besteden, waarbij ik wel rond negen uur deze vergadering even een minuut of zes stop, omdat we eventjes dan de benen moeten strekken. Ik zie dat mevrouw Koene deze vergadering heeft verlaten. Dan gaan we verder met het punt jeugd. Voor de regionale jeugdhulp worden de komende tijd belangrijke besluiten genomen. Een deel hiervan komt voort uit de vorig jaar vastgestelde omdenknootje Grip op jeugdhulp. Dit zijn vooral maatregelen om de kosten te beheersen. Hiernaast wordt in 2020 een besluit genomen over de governance van de regionale samenwerking, de verdeling van taken en rollen tussen Serviceorganisatie, Stichting Jeugdteams en de tien lokale gemeenten. En ondertussen voert de gemeente Dordrecht haar eigen Lokaal plan Jeugd uit en het investeringsplan sociaal domein. Een en ander staat in de stukken die zijn toegevoegd aan deze bespreking. Wethouder Van der Linden heeft aangegeven ook in 2020 graag in gesprek te blijven met de commissie en deze ook in stelling te brengen wanneer mogelijk. En daar beginnen we vanavond mee. Het voorstel is om eerst het woord aan de wethouder te geven, om zijn verhaal af te laten maken, vervolgens vragen en opmerkingen te inventariseren bij de verschillende fracties en daarna de wethouder daarop te laten reageren. Kunnen we dat zo gaan doen? Prima. Dan geef ik nu het woord aan wethouder Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, dank u wel, voorzitter. Goed dat we ondanks de coronatijd op deze manier met elkaar in gesprek kunnen. U weet allemaal dat we al een aantal jaren in, nou, eigenlijk in een voortdurende transformatie zitten die deels gevoed wordt door ontwikkelingen op inhoud en deels beïnvloed wordt door ontwikkelingen ten aanzien van vraag en ten aanzien van kosten. Heel veel gaat goed, maar heel veel belemmert ook, en dat merken we zeker na vijf jaar. Daarom heb ik eind januari gevraagd om een keertje tijd om even wat inleidend gesprek te hebben, zodat u mij en

eigenlijk ons, want collega Heijkoop is AB-lid, ik ben voorzitter van het AB, kunt voeden wat betreft de opinies vanuit Dordrecht, zoals u dat ook altijd doet via zienswijzen en zoals we dat altijd doen via de commissie voorafgaand aan een AB. Het is goed om hier even wat langer bij stil te staan, omdat er de komende maanden een aantal thema's beet worden gepakt die gaan leiden tot keuzes. Deels hebben we die keuzes al gemaakt in ons lokale plan. U weet ook dat wij er financieel beter uitspringen nu dan een deel van de andere collega's. We hebben het ook af en toe weleens gehad over de mate waarin regionaal willen, of de mate waarin we misschien weer lokaal dingen willen verbijzonderen. Dat speelt in elke gemeente trouwens. Nou, en daar zijn nu een aantal processen voor op gang gebracht die rond de zomer tot voorstellen gaan leiden. Het lijkt mij sowieso goed om vlak voordat het zover is nog een keer te praten over die voorstellen. Maar ik zou nu graag bij u horen hoe u aankijkt tegen de onderwerpen die in de notitie staan benoemd. Dan gaat het om dingen die in maart in het AB zijn aangegeven, zoals de inkoop lokale jeugdhulp, de bestuursopdracht, governance, nou, en ook budgetmaximalisatie en middelen naar de voorkant, dat speelt daar ook bij. Tot zover even mijn inleiding. U ziet in de stukken op het AB van 5 maart een memo. Inmiddels hebben we nog een AB gehad, dat was 9 april. Daar is eigenlijk niks nieuws meer geformuleerd, daar is alleen geformuleerd wat we gaan doen met het jaarrekeningresultaat en dat u een zienswijzeprocedure krijgt op de begroting, de eerste versie van de begroting. Maar daar volgt natuurlijk nog nader tekst over. Dus voor vanavond zijn denk ik deze stukken van belang om ons richting te geven in onze gesprekken de komende maanden. En ik heb begrepen, afrondend, dat er met de griffier al overlegd is over overleg in juni in deze commissie. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Volgens mij is de volgende keer dat we het mogelijk hierover kunnen gaan hebben, is al 19 mei, maar daar hebben we het straks nog over. Dan gaat het specifiek over de governance en de inkoop. Ik geef het nu maar even mee. Ik zie dat de heer Van Verk een aantal vragen heeft. De heer Van Verk heeft het woord.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ja, ik heb een aantal vragen naar aanleiding van de ontwikkelingen binnen de jeugdzorg, die vooral ook te maken hebben met het loslaten van de financiële solidariteit. Volgens mij betekent het, maar de wethouder moet me maar corrigeren dadelijk als ik het verkeerd zie, dat op het moment dat we financiële solidariteit loslaten, dat de middelen die nu besteed worden aan de regionale pot, noem ik het maar even, dat die weer terugkomen naar de gemeente Dordrecht. Daar zouden we op dit moment een voordeel aan kunnen hebben, maar dat is eigenlijk niet zo relevant, want dat kan volgend jaar heel gemakkelijk weer een nadeel zijn. Waar het mij wel om draait, is dat dat volgens mij ook wel betekent dat we als gemeente volop de vrijheid krijgen om de jeugdzorg in te richten naar eigen inzicht, zowel op organisatorische als inhoudelijke basis, en waarbij dan vooral de discussie over de toegang volgens mij relevant wordt. Dat is de tweede vraag: is dat ook zo? Betekent dat nu ook, als we ruimte hebben om eigen beleid te voeren, dat eigenlijk de regionale nota's die nu klaarblijkelijk nog het beleid vormen, de kaders van het beleid vormen, dat die dan ook niet meer van toepassing zijn voor de gemeente Dordrecht, omdat we namelijk ons eigen beleid gaan voeren? En als je die ruimte hebt, dan zou je daarmee

ook opnieuw kunnen gaan definiëren wat je nou eigenlijk precies onder jeugdhulp verstaat en dan is het nog maar de vraag of alles wat nu gebeurt, daartoe behoort. Voorzitter, ik vind de vanzelfsprekendheid die uit de stukken blijkt, dat we daarmee ook doorgaan met de Stichting Jeugdteams en het SOJ, die vind ik nog niet zo vanzelfsprekend als dat het door de wethouders wel wordt gedacht, want ik kan me ook heel goed voorstellen dat de jeugdteams op een andere wijze worden ingericht en op een andere wijze worden georganiseerd dan nu het geval is, en dat de SOJ zich uitsluitend en alleen gaat beperken tot de inkoop, die zoals de minister ook in zijn schrijven meedeelt, toch vooral voor een aantal producten regionaal zou moeten blijven. Voorzitter, ik vraag, en dat is mijn laatste vraag op dit moment, ik had het net al over de drie beleidsnota's die volgens mij op dit moment binnen de SOJ worden gehanteerd, namelijk het beleidsrijk transitiearrangement, de omdenknotitie en de nota die wij nooit hebben goedgekeurd, ik ben daar even de naam van vergeten, maar dat zal wel Freudiaans zijn. Welke van die nota's is nu eigenlijk vigerend? Op welke nota's, op welk beleid kunnen ouders nu een beroep doen op het moment dat zij vinden dat iets wel of juist niet goed gaat? Ik zou daar weleens een antwoord op willen hebben, want het is mij in ieder geval een beetje duister geworden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van Verk. Dan gaan we verder met de vragen van mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou, ik wil mij wat vragen betreft aansluiten bij de heer Van Verk, wij hebben eigenlijk dezelfde vragen. Met betrekking tot solidariteit stelt de minister dat de solidariteit nooit helemaal losgelaten kan worden, dus ik zou ook een reactie van de wethouder willen op de plannen die in ieder geval voor ons voorliggen, alsof die solidariteit helemaal losgelaten zou worden. En ik vraag me ook, denk ik net zoals de heer Van Verk af of het wel ... Nou ja, weet je, we stomen nu door op een bepaalde manier, ja, met een beleid wat wellicht ook doorkruist wordt door datgene wat de minister stelt. En nou ja, goed, ik vraag me af hoe zich dat überhaupt verhoudt tot elkaar. Dan zie ik in de bestuursopdracht die er ligt in de stukken, dat daarin het onderwijs niet als zodanig genoemd wordt. Ik vraag me af waarom niet, want het is natuurlijk wel degelijk zo dat het onderwijs enorm aanschuurt, zeker als het gaat over passend onderwijs, ook op het jeugdhulpbudget. Dus daar zou ik toelichting op willen. Ik zie opnieuw in de bijlage de taakomschrijving staan van Stichting Jeugdteams, waar ik ook nog steeds volgens mij de verwachting heb dat wij de Stichting Jeugdteams nog steeds zullen evalueren en waarbij het niet zeker is dat wij, wat mij betreft, door zullen gaan op deze manier met de Stichting Jeugdteams. In de taakomschrijving staat opnieuw niet de regiefunctie als zodanig benoemd, en de indicatiefunctie ook niet, dus ik, nou goed, ik verbaas me daar enigszins over. We hebben er jaren over gediscussieerd wat de taken zouden moeten zijn en nou ja, goed, die zien we hier wederom niet terugkomen. En volgens mij hebben wij namelijk als Dordrecht heel erg gezegd, bij herhaling, dat we het liefst zouden zien dat de jeugdteams een regiefunctie zouden hebben en dat er in ieder geval een gescheiden taakverdeling is. Dan heb ik een aanvullende opmerking over iets wat mij enorm verbaasde, wat nog niet op de agenda staat, maar wat ik geloof tegen een uur of vier vanmiddag, bereikten ons drie brieven. Die gaan over de plannen met betrekking tot de nieuwe inrichting van het lokale sociaal

team, zeg maar, met verregaande plannen daarin, die mij aan de ene kant positief doen zijn als het gaat over nou ja, laten we zeggen de integraliteit waarop gekoerst wordt hè, dat het wijkteam, en er lag natuurlijk ook een beleidsopdracht, samengevoegd, geïntegreerd wordt met het jeugdteam. Maar waar ik me vooral over verbaas, is dat er eigenlijk al verregaande, nou ja, in ieder geval plannen zijn, waar wij nog helemaal geen kennis van hebben genomen, die de oprichting van een nieuwe stichting aankondigen en nou ja, goed, die zelfs al, laten we zeggen vanuit degene die de bestuursopdracht kreeg om de teams te integreren, nu uiteindelijk ook zelfs een subsidievraag voorligt voor deze zogenoemde stichting De Basis die opnieuw gevormd zou worden. En goed, het verbaast me dat we zo kort voor deze commissie deze brief op deze manier kregen. Ze staan natuurlijk nog steeds niet geagendeerd, ik ga er ook vanuit dat we ze absoluut zullen gaan agenderen, maar ik zou heel graag wel, ook ten opzichte van de stukken die er nu liggen en ook hè, de hele regionale visie, hier toelichting van de portefeuillehouder op willen hebben. Want nou ja, één zijn we er wat mij betreft niet voldoende in gekend en ten tweede lopen er ook een aantal andere discussies met betrekking tot nou ja, goed, de solidariteit, hoe die zich verhoudt tot de gemeentes in de regio, de inkoop en de hele reutemeteut. Dus ik zou willen dat de portefeuillehouder hier een toelichting op geeft.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nijhof. Ik geef het woord aan de heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me gedeeltelijk aansluiten bij mijnheer Van Verk en mevrouw Nijhof. Maar ik had toch nog een vraagje aan de wethouder: zijn we in Dordrecht iets meer beheersbaarder, dat we wat meer grip krijgen in Dordrecht erop? Dat was mijn vraag, dank u.

De voorzitter: Ja, we inventariseren eerst even de vragen voor de wethouder. Dus ik geef nu eerst het woord aan mevrouw Weerts.

Mevrouw Weerts: Dank u wel, voorzitter. Ja, er is al een en ander gevraagd. In aansluiting daarop: krijgen wij voor de zomer een klip en klaar voorstel, of gaan we actief met elkaar tussentijds in debat over in hoeverre we solidair blijven met elkaar en hoe we inkoop gaan organiseren? En krijgen we dan inzicht in de verschillende varianten? En ik had ook nog een vraag, die is eigenlijk al door mijnheer Van Verk gesteld: hoe komen we tot ons eigen beleid en hoe verhoudt zich dit tot het vastgestelde regionale beleid? En in de bevindingen van de taskforce, en daar hebben we niks over gehoord, is wel een advies gegeven ten aanzien van structuur, maar hierover hebben we als raad nog niet besloten. Maakt dit onderdeel van de voorstellen richting de zomer, of wordt er uitgegaan van in stand houden van de structuur? Tot zover mijn vragen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Weerts. U heeft nog een ... nee, ik zie voor de rest geen vragen. Dan geef ik het woord aan de wethouder.

De heer Van der Linden: Dank u wel, voorzitter, voor de vragen. Ik merk dat de discussie nu gaat over een aantal vragen die mij gesteld worden. Prima, maar wat ik hoop is dat u mij dingen meegeeft die ik kan inbrengen in het AB hè, want dan zit u goed in uw rol. Maar een deel van de vragen die gesteld zijn, leveren ook in ieder geval

het gesprek op wat we zo meteen nodig hebben om daar de input voor mee te geven. De heer Kwaak stelt eigenlijk de vraag van ja, is het beheersbaar? En dat is natuurlijk de grote vraag al vijf jaar in heel het land op heel het sociaal domein en zeker op jeugd. Tot nu toe is het niet beheersbaar. We zien toenemende vraag, we zien oplopende kosten en we krijgen te weinig geld van het Rijk en een aantal transformatiedoelstellingen worden niet bereikt, punt. Zo hard is het. We zien ook een heleboel dingen die wel goed gaan, ook bij ons. Toch hebben we met zijn allen al langer het gevoel: we moeten goed nadenken over de dingen die u precies aanraakt, over hoe we sturen: lokaal, regionaal; waarop we sturen: zorgverlening, inkoop, toegang; en ook op welke manier we dat doen: volgens het huidige construct of met een aantal aanpassingen. Het doel van het traject dat we nu belopen, is om die vragen te stellen en tegen het licht te houden, of de antwoorden die zes jaar geleden zijn geformuleerd, of eigenlijk nog langer geleden, of die nog kloppen. En het kan ertoe leiden dat er niks verandert, dat kan. Ik kan het me niet voorstellen, want we hebben in ieder geval in Dordrecht al langer geleden, al twee jaar geleden, een lokaal beleidsplan vastgesteld dat een aantal dingen lokaal maakt. Dat past ook natuurlijk wel bij ontwikkelingen die ook in andere gemeentes zich voordoen, maar ook bij ons, die het ook integraler maakt hè. Jeugdteams, sociale teams die zaten tot drieënhalf, vier jaar geleden, waren het eigenlijk aparte teams. Daarna is er integratie tot stand gekomen. Dus is het beheersbaar? Zeker voor een deel, maar het moet beter. Mevrouw Weerts en ook mevrouw Nijhof en de heer Van Verk stellen een aantal vragen over het traject, wat gaan we nou krijgen? Nou, rond de zomer willen we zoveel informatie hebben dat we voorstellen kunnen doen over de inkoop. Inkoop is belangrijk, want we besteden heel veel geld aan zorg. Het grootste deel van het budget dat we krijgen, meer dan honderd miljoen, gaat daar aan op. En we hebben in de afgelopen jaren een aantal modellen zien passeren. Wij hanteren zelf nu het open house constructie. Daar is bewust voor gekozen, een paar jaar geleden, maar daar zijn ook nadelen aan verbonden. We hebben nu een heleboel aanbieders, 150 ongeveer, hele grote, hele kleine. Daar is bewust voor gekozen, maar het heeft voor- en nadelen. Nou, er zitten een aantal landelijke spelers bij en ook een aantal regionale of lokale. Dat heeft voor- en nadelen, bewust voor gekozen. Ook daar kun je wat van zeggen. Dus in de inkoopdiscussie komen dat soort vragen aan de orde. Een tweede traject is de governance. Er werd al gewezen naar het BRTA, er werd ook verwezen naar de taakverdeling van de SOJ en de jeugdteams. Dat is niet de taakverdeling die we nu voorstellen, dat is de taakverdeling die zes jaar geleden of zeven jaar geleden is opgesteld. Dat zijn de rollen en taken zoals ze destijds zijn besloten. De SOJ is nu in feite de inkooporganisatie en de opdrachtgever voor de jeugdteams. We hebben al eerder geconstateerd, we zouden een ontwikkeling op gang willen brengen waarbij de jeugdteams meer lokaal worden aangestuurd. Of dat met de SOJ als partij is, of dat we dat allemaal lokaal gaan doen, dat is een hele goede vraag. Inkoop en regionale zorg, dat blijf je waarschijnlijk het handigst regionaal doen, dat zegt de minister ook. Het is een beetje raar als in plaats van een aantal regio's 450 gemeentes allemaal contractjes gaan sluiten met allemaal andere aanbieders. Dat moet je de markt niet aandoen, moet je jezelf ook niet willen aandoen. Maar meer sturen op die inkoop, dat zou misschien wel lokaler kunnen. Maar ik denk wel dat op inkoop je heel veel blijft samenwerken. Maar goed, dat blijkt ook uit de analyse die wordt gemaakt. De taskforce, mevrouw Weerts verwees daarnaar, die heeft heel veel gevonden van hoe we

met zijn allen hè, dus regiobreed, maar ook zeker in Dordrecht, hoe we het met zijn allen doen en heeft een aantal dingen gezien waarvan ze zeiden: eigenlijk doen jullie het niet slecht, en ook een aantal verbeterpunten aangereikt. Wij brengen die natuurlijk in, in de trajecten waarin we zitten. We zitten in het inkooptraject, in het governancetraject zitten we ambtelijk en bestuurlijk goed aan tafel. Daar brengen we die bevindingen natuurlijk in, en u kunt die bevindingen natuurlijk ook weer gebruiken als we over twee maanden met een aantal voorstellen uw kant op komen om die te beoordelen. Even kijken, er waren nog een paar vragen. Ja, solidariteit, dat was de eerste cluster vragen van de heer Van Verk. Als we van solidariteit af zijn, kunnen we dan meteen alles lokaal gaan doen? Dat was even heel kort samengevat de vraag of de opmerking van de heer Van Verk. En dan moet je denk ik toch twee dingen onderscheiden. Financiële solidariteit is eigenlijk de afspraak die we zes jaar geleden hebben gemaakt. Bijna al het zorggeld dat we krijgen, met zijn 17'en, toen 17 gemeentes, nu als tien, stoppen we in één pot en we gaan bijna alle zorg, niet alles, maar bijna alle zorg, gaan we regionaal organiseren met elkaar. En dan zal blijken na een jaar, de ene gemeente haalt er net iets meer uit dan dat hij erin stopt en de andere gemeente andersom en het jaar erna is het weer anders, daar zijn we solidair op. Omdat we zien dat het heel belangrijk is dat je lokaal wat meer gaat sturen, en omdat de ene gemeente daar meer mee bezig is dan de ander, en omdat je na een aantal jaren grotere verschillen ziet ontstaan in die financiële afrekening, hebben we vorig jaar het debat gestart over die solidariteit. We zeiden van eigenlijk als je meer zelf wil zijn, daarin eigen keuzes wil maken, gaat het er ook om dat je daar de financiële 'beloning' voor krijgt, of als je zegt van ik wil veel meer zorgverlening, dat je dan daar meer voor betaalt. Ik zie de voorzitter in mijn scherm. Houdt dat in dat er een interventie gepleegd wordt, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Nou, een interventie dat is een woord, dat kennen wij volgens mij nog niet zo, maar een interruptie is het zeker, en die is van de heer Van Verk. De heer Van Verk heeft even het woord.

De heer Van Verk: Nee, voorzitter, wat mij betreft maakt de wethouder zijn betoog eerst af, dat vind ik bij deze manier van vergaderen, vind ik dat wel zo prettig.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mijnheer Van Verk. De heer Van der Linden, gaat u verder.

De heer Van der Linden: Ja, dank u. Ik was halverwege mijn solidariteitsverhaal. Nou, kortom, hebben we allemaal het inzicht: daar moet je iets mee. U weet ook, en de heer Van Verk weet dat ook, want die is één van de raadsleden geweest die de afgelopen jaren vrij consequent bij de AB-vergaderingen is geweest, dat het een lastig debat is geweest over solidariteit, maar de financiële solidariteit, die bouwen we af. Dat doen we in drie jaar. U heeft gezegd in uw eigen vergadering in november: nou, als het comfort geeft aan de andere partijen hè, de andere gemeentes, doen we dat in drie jaar, van ons mag het ook sneller. Andere gemeentes willen het ook wel sneller, weer anderen willen er helemaal niet vanaf, maar besloten is in het AB: we bouwen hem af in drie jaar. Dit jaar zijn wij nog voor tachtig procent solidair, volgend jaar voor vijftig en het jaar daarna, in '22 nog voor twintig procent, en daarna zijn we financieel niet meer solidair. Oftewel, als wij toevallig veel meer uitgeven aan zorg, dan is dat onze pech, en

als de burens minder uitgeven, dan is dat hun geluk, even afhankelijk van hoe je het lokaal organiseert verder ook. Dat hebben we voor een deel wel zelf in de hand, via de lokale maatregelen die we al hebben, voor een ander deel is het ook een beetje geluk of pech met het aantal mensen dat zich voor de poort meldt. En dat heeft ook wel iets in het verdeelmodel, wat niet helemaal lekker zit. Maar dat is hoe we het gaan doen. Dat zegt niks over het tweede deel van de vraag van de heer Van Verk: kun je dan helemaal van elkaar af? In principe zou je voor een deel van de zorg denk ik wel helemaal lokaal kunnen gaan, maar zoals mevrouw Nijhof ook al verwees naar de brief van de minister, de minister wil er vanuit blijven gaan dat je regionaal samenwerkt, zeker waar het gaat om lokaal overstijgende zorg, maar ik denk eigenlijk, als het gaat om het grootste deel van de zorgmarkt. De brief is daar nog niet heel erg uitgebreid, gaat hij erop in. Maar ik vind zelf dat zorg inkopen en de bulk van de zorg toekennen, dat past wel om dat regionaal te doen. Die vraag kunnen we onszelf wel stellen: hoe lokaal kan het en hoe verstandig is het dan om het lokaal te doen? Maar goed, we hebben ook een SDD voor allerlei uitvoering van regelingen. Samen doen blijkt heel goed te werken. Een haakje wat de heer Van Verk maakte bij de SOJ, ga ik nog even op in. De SOJ zoals die nu bestaat, is opgericht met een reden. Als die reden verandert, dan kunnen we ook andere afspraken maken. Dan kunnen constateren: we gaan nu veel meer zelf doen, we hoeven alleen zorg in te kopen en onze aansturing van de jeugdteams, sociale wijkteams, doen we ook al zelf. We kunnen ook zeggen: nee hoor, het blijft zo, of we kunnen dingen onderbrengen in de samenwerking met de Drechtsteden. Dat is wel allemaal onderdeel van de vraag die we onszelf stellen, die allemaal betrokken worden bij de governancediscussie. Dat vind ik een erg wezenlijke discussie, een heel wezenlijke discussie, omdat dat iets zegt over hoe we zelf tegen zorg aankijken en ook hoe we het denken zo goed mogelijk te kunnen organiseren. Dan denk ik dat ik bijna alles gehad heb. Ik heb hier geen lamp, die moet ik zo even aandoen. Ja, er was nog een korte vraag over een brief die vanmiddag gestuurd is over de contractering van de sociale wijkteams. Nou, u weet: we hebben nu vijf, uit mijn hoofd vijf contracten met alle samenstellende delen, en we willen toe naar één penvoerder, dat maakt de aansturing makkelijker. Nou, we informeren u daar op tijd over, zodat als u zegt van nou, daar wil ik weleens even het gesprek over aangaan, dan kunnen we dat gewoon doen. Dat kan één dezer weken. Maar we willen dat ook richting de partijen, richting sociale wijkteampartijen ook tijdig aangeven. Vandaar dat we dat nu hebben aangekondigd.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Van der Linden: Ja.

De voorzitter: U krijgt een vraag van mevrouw Nijhof.

De heer Van der Linden: Oké.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, u heeft het woord.

Mevrouw Nijhof: Portefeuillehouder, ik begrijp niet helemaal goed wat u bedoelt met betrekking tot ... Want volgens mij gaat het over de brief waar ik een vraag over heb, het zijn trouwens volgens mij zelfs drie brieven die we gekregen hebben. En ik zou, ja,

laten we zeggen, daar wel meer uitleg over willen hebben wat u daarmee bedoelt. We weten dat er een bestuursopdracht lag om de wijkteams en de jeugdteams te integreren met elkaar, maar wat mij zo enorm verbaast aan de inhoud van die brieven, is dat er al zeer verregaand zeg maar aangestuurd wordt op de vorming van een nieuwe stichting en zelfs de vraag om een langdurige subsidie voor die stichting. En nou ja, goed, ik verbaas me daar in ernstige mate over en ik ga er zeker vanuit dat we daar natuurlijk nog verder over spreken. En verder wil ik nog even ingaan op wat u net zei over die gezamenlijke inkoop, want dat mis ik ook in de stukken. Kijk, en dat haakt eigenlijk ook wel een beetje aan op de inspreekster die we vanavond hadden. Kijk, wij kopen in gezamenlijkheid natuurlijk eigenlijk ook Veilig Thuis in, en ook de jeugdbescherming. Daar heeft de minister natuurlijk en de inspectie overigens een vernietigend rapport over geschreven, over de kwaliteit van de jeugdbescherming in ieder geval, maar ook over de zorgelijke toestand van Veilig Thuis. En ik zou wel degelijk ook willen zien dat er ook door de gezamenlijke gemeentes die dus min of meer ook verantwoordelijk zijn voor de inkoop daarvan, dat daar toch ook eens beter in gezamenlijkheid gekeken wordt naar hoe Veilig Thuis nu functioneert in onze regio en hoe wij daar zelf als gemeentes ook een positieve invloed op zouden kunnen uitvoeren, om tot verbetering te komen. Want deze situatie is al zeer langdurig zo. Tot zover.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Van der Linden: Ja, dank u wel. Nou, over die brief waar u naar verwijst, kunnen we binnenkort inderdaad verder praten. Dat hangt natuurlijk van uw eigen agendering af. Het principe is natuurlijk wel dat meer jaren subsidiëren is voordeliger dan eenjarig. Maar we kondigen het nu aan om recht te doen aan de positie van Stichting Jeugdteams en het cluster van MEE en de andere partijen in die Stichting De Basis, omdat we al langer vinden dat vijf partijen aansturen niet handig is binnen één penvoerderschap uiteindelijk. En daarom doen we dit op deze manier. Subsidieverstrekking is hè, dat doen we zelf. En dan is het handiger om met één partij te praten dan met vijf, betere aansturing. Dat gesprek voeren we al langer met elkaar. Maar daar kunnen we het binnenkort over hebben.

De voorzitter: Oké. Dan wil mevrouw Nijhof hier nog even een vraag over stellen. Ik kom zo meteen bij u, mijnheer Van Verk.

Mevrouw Nijhof: Ja, mijnheer Van der Linden, wij hebben de afgelopen jaren natuurlijk ongelofelijk veel gesproken over deze, ja, hele kwestie. En we hebben ook de constatering gedaan dat wij er als raad behoefte aan hebben om het functioneren van de Stichting Jeugdteams en het aflopen van het contract te evalueren. En ik mis die hele stap eigenlijk, ook in de brief die er vanmiddag gestuurd is, hè, daar wordt een constatering gedaan. En ik mis ook de raad die hier wederom niet in stelling is gebracht. En nou ja, goed, wij, in ieder geval vanuit onze partij, hechten wij er grote waarde aan dat wij absoluut het functioneren van de Stichting Jeugdteams en de voortgang of de niet voortgang van de stichting als zodanig willen evalueren.

De voorzitter: Oké. Wethouder, dan geef ik nu het woord aan mijnheer Van Verk, want ik denk dat het punt van mevrouw Nijhof was gewoon wat zij wil gaan doen, en dat is dan iets wat de commissie ook met elkaar moet aangeven.

De heer Van der Linden: Nou, ze stelt me ook een vraag, daar wil ik eigenlijk op reageren nog. Maar dat kan straks hoor.

De voorzitter: Ja, ik wil graag even ... want de heer Van Verk zit al even. Misschien is het een ...

De heer Van Verk: Nou ja, hij mag ook eerst reageren hoor, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dan gaan we doen. Reageert u.

De heer Van Verk: Dan is het maar afgerond.

De heer Van der Linden: Prima. Even heel scherp, dat we een subsidiebrief sturen is niet hetzelfde als zeggen van we gaan tot in lengte van jaren per se door met dezelfde partij. De evaluatie van de Stichting Jeugdteams zit in de governanceopdracht. U heeft zelf verwezen in het begin van dit gesprek naar de rollen en taken van de SOJ en de stichting die zes jaar geleden zijn vastgelegd. Als we na zes jaar vinden, en dat blijkt uit de evaluatie, nou, het moet zo blijven, gefeliciteerd, doen we dat. Als we zien van nou, sommige dingen gaan goed, maar andere dingen moeten anders, dan gaan we dat organiseren. Zo zit de wereld in elkaar. Wij zijn aan zet, u bent hier in positie. Dat komt uit die evaluatie en dat gaan we u tijdig melden, zoals we dat volgens mij altijd tijdig doen, want u bent hier eigenaar, dus ook moet u precies doen wat u aangeeft wat uw partij belangrijk vindt, wat vindt u allemaal belangrijk, u wilt graag dat onze Dordtse inwoners goed geholpen worden, is het nou op jeugd, is het op Wmo, of wat dan ook maar. En als we de indruk hebben dat dat niet gebeurt, dan moet dat blijken uit die evaluatie. Ik heb zelf niet de indicatie dat het gaat gebeuren, maar als we op basis van de evaluatie van de hele governance denken van nou, dingen moeten echt anders, gaan we dat doen. Dat is iets anders dan nu de subsidierelatie anders inrichten, want die willen we gewoon efficiënter maken. Dat was uw eerste vraag. De tweede vraag ging over Veilig Thuis en inkoop. Veilig thuis is natuurlijk net een iets andere tak van inkoopspport dan nou, de andere 140 partijen met wie we zaken doen. Ik hoor in uw vraag eigenlijk de opmerking van ik zou net iets meer willen weten over het functioneren van Veilig Thuis, in relatie ook tot wat de inspreker net heeft opgemerkt en gevraagd. Nou, ik heb al aangekondigd hè, dat gesprek loopt en een aantal dingen die worden gesuggereerd vanuit de THHG gaan we ook mee aan de slag, waaronder ervaringsdeskundigheid enzovoorts. Dus laten we daar snel op terugkomen. En binnen enkele weken zullen we in ieder geval de hele briefwisseling en ook de Regiovisie Geweld hoort nergens thuis, waar volgens mij vorige week over besloten is in het college, komt ook uw kant uit. Dus daar kunnen we binnenkort over doorpraten. Ja?

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, ik vind het vervelend, maar we moeten echt heel eventjes stoppen, de benen strekken. Het is nu zes over negen.

De heer Van Verk: Het is goed.

De voorzitter: En kwart over gaan we verder.

De voorzitter: Het is kwart over negen, we gaan weer verder met de commissievergadering. En ik wil nu beginnen om het woord te geven aan de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Naar aanleiding van de beantwoording van de heer Van der Linden heb ik toch een aantal opmerkingen en vragen. Ik hoor hem refereren aan besluiten die zes jaar geleden zijn genomen, waarvan bij sommige wordt verondersteld dat ze nog steeds relevant zijn en bij andere je vraagtekens kan stellen. Ik stel in ieder geval vast dat de raad van de gemeente Dordrecht, in ieder geval een aantal fracties, bij herhaling hebben aangedrongen op wijziging van beleid, discussies over de inhoud van het werk, de wijze waarop het werk georganiseerd is, noem maar op. We zijn al zes jaar met dit dossier bezig en al zes jaar hebben we ook zorgen over de financiering van dit beleid, omdat het geld door de vingers heen loopt. En dat zal de komende tijden niet anders worden, maar wel veel moeilijker, voorzitter. Dus ik denk dat het beleid aan herijking toe is en ik zou de wethouder bijna willen uitnodigen om samen met de raad op korte termijn te gaan discussiëren over zowel de wijze waarop het georganiseerd is, de wijze waarop het wordt uitgevoerd, waarbij de centrale vraag zal moeten zijn: wat is nou eigenlijk jeugdzorg, wat is jeugdhulpverlening, wat behoort er wel toe, wat hoort daar niet toe? Ik denk maar aan de paardenfluisteraars van de heer Van der Net, zijn die nou wel een onderdeel ervan, of niet? We weten allemaal dat dat een overdreven voorbeeld is, maar niettegenstaande dat komen er soms zaken voor waarbij je je kan afvragen of dat nou nog wel tot de jeugdzorg behoort. En dat leidt er ook toe, voorzitter, dat we volgens mij wel degelijk naar lokale sturing meer moeten en ook veel meer lokaal moeten gaan bepalen hoe we het willen uitgevoerd zien. En dat betekent dus dat we gewoon lokaal beleid moeten gaan herijken en met elkaar van gedachten moeten wisselen hoe we dat zouden willen hebben. Terecht zegt de wethouder dat de brief van mijnheer De Jonge, die lijkt daar tegenin te gaan. Ik heb er niet meer uit gelezen dan dat de minister zegt van redenen om nu vooral wel te blijven inkopen, want je wil het niet meemaken dat de aanbieders dadelijk te maken krijgen met 350 verschillende wijzen van rapporteren, omdat 350 gemeentes de zaken inkopen, laten we dat alsjeblieft niet gaan doen, want dan loopt het geld alleen maar weg aan de administratiekosten. Dus in die zin, en daar geef ik de minister ook gelijk in, moeten we dat vooral niet doen. Maar ik heb nergens in die brief gelezen dat regionaal inkopen dan ook betekent dat we regionaal de zaak moeten bekostigen. Sterker, hij laat het vraagstuk van betalen begrijpelijkerwijs vanuit zijn standpunt volledig, negeert hij dat. En als wij dus als gemeente ervoor kiezen om zelf onze eigen kosten te gaan betalen, ja, wie betaalt, die bepaalt, is mij altijd geleerd, dus zullen we automatisch ook wat meer naar het nieuwe beleid gaan. De heer Van der Linden wijst er dan op dat de SDD ook al jaren goed gaat. Ik ben bang dat we tussen nu en drie, vier jaar zullen constateren dat de SDD zoals die nu vijftien jaar lang goed gefunctioneerd heeft, niet meer zal functioneren zoals nu, maar dat we daar een heel ander model voor zullen hebben wat veel meer lijkt op wat nu de jeugdzorg ook gaat lijken te doen. Dus in die zin, denk ik,

gaan de zaken echt wel veranderen. Voorzitter, ik hoor over drie brieven die gestuurd zijn op dinsdagmiddag vijf uur, geloof ik. Om te beginnen vind ik dat qua proces, vind ik dat heel vervelend. Volgens mij hebben we min of meer een afspraak dat stukken voor de commissie vrijdag om vijf uur uiterlijk worden verzonden en daarna stoppen we ermee en dan gaat het automatisch door naar de volgende commissie. Mij is de status van die brief ook niet helemaal duidelijk. Uit de beantwoording van de wethouder kan ik eigenlijk afleiden dat ze zeggen van ja, we willen jullie zo snel als mogelijk informeren, maar het schept nu in ieder geval verwarring. Het leidt bij mij wel ook tot de vraag van ja, ik hoor de wethouder praten over een penvoerder van één stichting die de subsidie ontvangt. Volgens mij, als je één relatie hebt met één stichting over de uitvoering van zulke belangrijke werkzaamheden, dan moet je de facto constateren dat die ene stichting ook verantwoordelijk wordt voor de uitvoering en dat dus alle andere stichtingen er niet meer toe doen in dat opzicht. Maar ik zou graag willen horen hoe de wethouder daar zelf tegenaan kijkt. Tenslotte nog een vraag, meer uit nieuwsgierigheid. Bij de vergadering van het AB was er aan het eind van de vergadering een pittig debatje over de bekostiging van Jeugdbescherming West, en dat zou ons tussen de drieënhalf ton en 1,1 miljoen kunnen gaan kosten. Is daar al duidelijkheid over? Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Het lijkt me goed als de heer Van der Linden daar even op reageert. En daarna ga ik naar mevrouw Nijhof en dan de heer Burakçin.

De heer Van der Linden: Dank, voorzitter. Het meeste wat de heer Van Verk naar voren bracht, dat is een zienswijze waar ik het honderd procent mee eens ben. En daarna kwam er nog een opmerking over de drie brieven die verstuurd zijn. Ja, die staan ook niet op de agenda vanavond, dat zijn stukken die u krijgt. We hadden ze misschien eigenlijk beter donderdag kunnen versturen of zo, want dan was ook niet de vraag geweest: moet dit nu, of moet dit later? Maar goed, dat kwam zo uit. En de meest interessante discussie die we in het AB gehad hebben, afgelopen keer, was inderdaad in de rondvraag hè, want we hebben eigenlijk een AB gehad wat ging over de jaarrekening en over de begroting, nou, dat is allemaal eigenlijk, nou, dat komt uw kant op. Maar er is een issue met JB West over bekostiging, bekostiging van alle gecertificeerde instellingen. En er loopt, landelijk is daar een onderzoek naar gedaan. En de portefeuillehouder, mevrouw Zandvliet en de directeur SOJ die zijn in landelijk overleg met alle andere regio's en partijen en er kwam uit dat er een aantal varianten zijn waar we eigenlijk zelf niet heel erg op kunnen sturen. Meer weet ik er ook niet van. Dat debat is nog niet klaar. Maar dat dit tot meerkosten zou kunnen leiden, dat is zeer aannemelijk. Dat is niet uniek, want we hebben natuurlijk van de 150 partijen, zijn er soms meer die meer of minder uitgeven dan je aan de voorkant hebt begroot, dus ik kan er nu niks meer over melden dan wat u gehoord heeft in de rondvraag van het AB, waar de rest van de vergadering nog niet bij aanwezig was. Maar als er aanleiding is om daar bij u op terug te komen, dan doen we dat natuurlijk, en dat doen we zo snel als mogelijk, want dit is wel een onderwerp dat snel tot een afronding zou kunnen komen. Ik denk dat dit de vragen waren. Ja, en misschien nog even, want ook de heer Van Verk geeft aan: graag binnenkort een keer debat over onder andere de afspraken die in de

afgelopen jaren gemaakt zijn, zoals de rolverdeling SOJ en jeugdteams. Nou, heel vaak heeft een aantal van u al gezegd: nou, daar moeten we het eens over hebben. Prima, maar dan moet er aanleiding zijn. Nou, en de aanleiding die is dat we nu in de governancediscussie zitten, en laten we er ook lokaal beleid van maken. Nou, wij hebben natuurlijk anderhalf jaar terug een vrij stevig lokaal beleidsplan gemaakt, waar ook een aantal lokale ingrediënten in zitten. Er is een raadsinformatiebrief toegezegd, eerste half jaar, dit jaar, en volgens mij zit hij al in de pijplijn uw kant op, dus dat kan aanleiding zijn om ook nog eens te kijken: klopt nog steeds wat we hebben beloofd aan elkaar in het lokale beleidsplan, of zouden we daar aanscherpingen op willen plegen? Nou, dat kan natuurlijk altijd. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Verk, u wilt daar nog op reageren?

De heer Van Verk: Ja, ik wil de wethouder bedanken voor zijn beantwoording. En ik neem aan dat we binnenkort, en ik hoop eigenlijk al 19 mei, met elkaar te spreken komen over hoe het lokale beleid eruit ziet en uit zou kunnen gaan zien, zodat we vroegtijdig in stelling worden gebracht bij ontwikkelingen op dat terrein. Maar ik begrijp dat de wethouder die behoefte ook heeft, dus ik ga er vanuit dat dat ook gaat gebeuren.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik zou willen reageren op hetgene wat de portefeuillehouder zegt over de zogenaamde inkoop van Veilig Thuis en de GI's, waar hij op reageerde. Het is wel degelijk zo dat ...

De voorzitter: Misschien dat u nog even kunt vertellen aan de mensen die meekijken wat de GI's zijn.

Mevrouw Nijhof: Ja, de gecertificeerde instellingen, dat zijn de instellingen die de jeugdbescherming uitvoeren, zeg maar waar de wethouder net ook aan refereerde in één van zijn zaken die hij vertelde. Het is wel degelijk zo dat voor de transitie in 2015, er vanuit de landelijke overheid de aanwijzing is gegeven dat Veilig Thuis en ook de jeugdbescherming een verplicht onderdeel waren om in te kopen als gemeente, en om te hebben. En wat mij eigenlijk al jaren, maar dat weet de portefeuillehouder inmiddels wel, verbaast, is dat het blijft, als we het hebben over het hele jeugddomein, ook weer als we het vandaag hierover hebben, alleen maar, of overwegend een financieel verhaal, over overschrijdingen, over hoe we het financieel beter in kunnen richten. Wat inmiddels gebleken is, is dat er, en dat haalt de minister ook in zijn brief aan, dat de kwaliteit van de jeugdbescherming, in ieder geval van de gedwongen sector die we in moesten kopen, zeer te wensen overlaat. En dat heeft ook andere te maken met het feit dat de gemeentes daar eigenlijk onvoldoende op gestuurd hebben, op die kwaliteit. Dus wat ik in ieder geval vanuit onze partij ook wil meegeven, is dat als het gaat over hè, de bespreking van het domein en de inkoop en de verplichte gezamenlijke inrichting van het domein, onder andere Veilig Thuis hoort daartoe, dat ik eigenlijk graag ook eens zou willen hebben dat de wethouder de kwaliteit van het domein ook eens ter discussie stelt, of van het functioneren van Veilig Thuis en de jeugdbescherming hè. We weten, daar is een rapport over. Nou, het oordeel van de inspectie is echt absoluut vernietigend. Er

wordt gezegd: de kwaliteit van de jeugdbescherming is gevaarlijk laag hè, er wordt gerefereerd aan een best wel aantal incidenten die soms zelfs dodelijk af zijn gelopen met betrekking tot nou ja, goed, jeugdigen die, nou, in allerlei regio's zeg maar het slachtoffer zijn geworden van ofwel geweld, ofwel in instellingen problematiek. Dus ik zou dit echt nader op de agenda willen hebben, ook als het gaat over de bespreking ten opzichte van het jeugd domein.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik denk dat we daar aan het eind van de vergadering dan met elkaar nog even over van gedachten wisselen hoe we dat gaan doen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Burakçin, en daarna aan de heer Bosman.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik had eigenlijk de eerste termijn al willen stellen, maar helaas is dat niet gezien kennelijk. Ik had een vraagje over het verzekeringsmodel, wat in de stukken staat weergegeven. Er staat in dat de SOJ de opdracht heeft gekregen om samen met de gemeente een voorstel uit te werken voor een model van onderlinge waarborg na 2023. Ik kan dat eerlijk gezegd niet zo goed rijmen. Nu hebben wij toch een beweging in gang gezet om na drie jaar, ja, eigenlijk niet meer financieel solidair te zijn, en na drie jaar gaan we weer besluiten van nou ja, goed, als de ander tekort komt, dan gaan we dat garanderen dat hij ... dan gaan we hem helpen. Misschien dat de wethouder daar eventjes kort op kan in gaan wat daar de beweegredenen allemaal van is. En de tweede vraag van mij, dat gaat over het afschaffen van de budgetmaxima. Nou, kennelijk is daar nog geen besluitvorming over geweest, omdat daar verschillend over gedacht wordt. Maar als we bijvoorbeeld dat budgetmaxima bekijken en de deskundigen hierover aanhoren, ja, dan is daar kennelijk heel weinig voordeel uit te halen. Ja, ze zeggen eigenlijk dat er geen onderzoek beschikbaar is waaruit blijkt dat dus budgetplafonds een bijdrage leveren aan het beheersbaar houden van de uitgaven in het sociaal domein, dus de vraag aan de wethouder is: waarom zouden we dat dan zeg maar nog steeds, ja, daar mee moeten doorgaan? Want nu wordt eigenlijk gevraagd om daar lokaal nu toch in de geest van het geven ermee door te gaan, dus daar nog een reactie over van de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, wethouder, wilt u daar nog op reageren, op wat de heer Burakçin net vraagt?

De heer Van der Linden: Zeker, heel graag zelfs. U heeft de stukken goed gelezen en ook al een beetje geduid. Dit zijn natuurlijk precies punten waar het in de regio, waar echt wel verschil van opvatting is. Ik had net al uitgelegd hè, dat de solidariteit afbouwen, dat dat een gevoelig besluit is. Een deel van de leden is daar tegen en een deel is daar voor. Wij zijn daar voor, wij hebben bewogen, zo van oké, om de overgang te versoepelen maken we er drie jaar van, maar dan willen wij ook dat het stopt, want je bent lokaal verantwoordelijk, je gaat lokaal sturen. Sommige gemeentes zeggen: wij willen heel erg financieel sturen. Nou, veel succes, bij ons begint het bij de inhoud. Een aantal gemeentes, twee of drie, zeiden van nou, we snappen de beweging, we vinden hem moeilijk, en we denken ook, omdat we wat kleiner zijn, dat het dus lastig is om te kunnen sturen. Want als je een keer de pech hebt dat een heel groot gezin opeens in je gemeente komt wonen en veel jeugdzorg nodig heeft, dan kun je dat al terugzien in je

begroting, of in je jaarcijfers. Kunnen we eens kijken naar het verzekeringsmodel? Nou, die opdracht is gegeven, kijk ernaar, onderzoek wat dat inhoudt en of dat kan werken. Een aantal gemeentes, waaronder Dordrecht, heeft aan de voorkant wel gezegd: wij zijn daar niet voor. Dus dat onderzoek gaat er komen, dat hebben we elkaar beloofd. Maar ik heb nu geen aanleiding om te veronderstellen dat wij onze houding ten aanzien van de financiële solidariteit afbouwen in drie jaar, en dan is het klaar, dat we die gaan wijzigen. Een soortgelijke discussie kun je voeren over de budgetmaxima. Dit is een beweging die ik snap, want elk jaar moeten we bijpassen enzovoorts. Alleen, wat je zag in het voorstel, daar hebben we het ook al kort over gehad in de voorbereiding op het AB van maart, was dat een manier om met budgetmaxima om te gaan, was het invoeren van wachtlijsten aan de voorkant. En nou hebben we het al eerder over wachtlijsten gehad, er zijn best wachtlijsten denkbaar die acceptabel kunnen zijn hè. Maar voor de meeste vormen van zorg wil je geen wachtlijsten langer dan de trajectnormen die worden gehanteerd, of de afspraken die we hebben. En het pure geval dat je in januari wel geholpen wordt en in september voor eenzelfde vraag te horen krijgt: nou, kom in januari maar terug, ja, wij vinden daarvan dat dat niet wenselijk is. Andere gemeentes zouden daar eerder toe bereid zijn, maar, en daar wijst de heer Burakçin ook al op, eigenlijk is werken met wachtlijsten sowieso ingewikkeld, maar is de Jeugdwet ook een wet die gewoon omschrijft wat er moet gebeuren en dat je daar dan ook de gelegenheid voor moet krijgen. Dus ik geloof niet zozeer in het wachtlijstmodel. Ik geloof meer in toegangsbeheersing, dat je door een goede triage, die we ook al toepassen in Dordt. En één van de dingen die bij ons goed werkt, bleek ook uit de taskforce, was de extra inzet die we hebben gepleegd in de sociale wijkteams op capaciteit, waardoor je sneller met mensen om de tafel kan zitten en kan accepteren dat sommige mensen ietsje later geholpen worden, maar andere mensen met een hele ernstige problematiek heel erg snel geholpen worden, nou, dat lijkt te werken. Daarmee voorkom je wachtlijsten, daarmee voorkom je ook dat de zorg verergert, dus daar geloof ik meer in. Dat debat moeten we echt nog voeren met elkaar, maar aan de voorkant bleek al: dit is zo ingewikkeld, en heeft ook veel consequenties, want je moet eigenlijk ook mensen in dienst nemen die die wachtlijsten gaan beheren, nou, daar ga je met je bureaucratie. Dus dit was niet rijp voor besluitvorming, maar u hoort nu wel hoe ik daar in sta. Dat waren mijn twee antwoorden op de vragen van de heer Burakçin.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Bosman.

De heer Bosman: Ja, voorzitter, bedankt. Eigenlijk is het een aansluitende vraag op wat de wethouder zei over dat we het debat moeten aangaan. Want ik las dat de wethouder aangeeft dat hij, hoe zeg je dat, ons nauw wil betrekken, stevig wil borgen dat we betrokken worden bij de besluitvorming. En ik hoor hem net ... en dan over twee maanden terugkomen bij de commissie om het debat aan te gaan. En eigenlijk is mijn vraag aan de wethouder in die zin van of dat hij kan aangeven dat er inderdaad geen besluiten worden genomen die niet meer terug te draaien zijn? Oftewel, of wij echt over bijna alles kunnen mee beslissen? Want als ik dan bijvoorbeeld hoor over de hoeveelheid zorgaanbieders die er zijn, nou ja, onze fractie is natuurlijk erg voor keuzevrijheid, en dat we niet ineens voor een voldongen feit staan dat er bijvoorbeeld, ja, nou ja, vijftig minder is wat overdreven, maar in ieder geval een stuk minder zijn. Dus het is meer een

vraag over het proces, of we inderdaad voldoende, echt voldoende betrokken worden in de zaken die spelen en dat we echt wat te kiezen hebben. Dat is eigenlijk mijn vraag.

De voorzitter: Wethouder, wilt u daar nog op reageren?

De heer Van der Linden: Nou, dat is wel de bedoeling van dit afgelopen uur, om te horen van u wat u wezenlijk vindt. En natuurlijk is dat deels een discussie die we al hebben gevoerd, dus dat het meer lokaal moet en dat we er zoveel mogelijk zelf over willen kunnen gaan, waar nodig, maar dat je ook regionaal moet samenwerken, bijvoorbeeld ten aanzien van inkoop, dat is een herbevestiging. Maar dit is één van de punten die denk ik wel bij veel gemeentes heel erg gemaakt gaat worden, dus ik denk dat dit zeker terugkomt. En de maatgevende keuzes, daar gaat u sowieso zelf over. En daarnaast gaat u over alles waar u niet rechtstreeks over gaat, gaat u ons hè, collega Heijkoop en mij, een zienswijze meegeven of opvattingen meegeven, zoals we dat altijd doen. Maar de beleidskeuzes gaat u zelf over. Ik moet nog even terugkomen op wat mevrouw Nijhof zei, heb ik geconstateerd bij mezelf.

De voorzitter: Ja, dat zie ik ook in één keer.

De heer Van der Linden: Ja, zij vroeg aandacht voor Veilig Thuis en de gecertificeerde instellingen, de GI's. Daar moeten we zeker een keer over doorpraten. Het is niet zo dat we daar helemaal zelf over kunnen gaan hè, want u gaf het zelf ook al aan, dat is een, ja, u noemde het geloof ik verplichte winkelnering. Nou, zo zou ik het niet willen omschrijven, maar daar zitten natuurlijk wat andere lijnen mee dan met de zorgpartijen. Maar laten we daar ook tijd voor maken. En misschien is het goed om dan de landelijke evaluatie als basis voor dat gesprek te maken. Dan hebben we daar in ieder geval een soort gezamenlijk vertrekpunt. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Nou, dan ben ik eigenlijk aan het eind gekomen van dit themapunt voor vanavond. Ik constateer dat er heel veel behoefte is met deze commissie om een vervolgdebat te gaan voeren. En dat gaat dan vooral ook over de onderwerpen: wat is nou precies de definitie van jeugdzorg en van jeugdhulp? Het zal ongetwijfeld gaan over de brieven die vandaag zijn gekomen, die bij een aantal commissieleden in ieder geval voor, nou, niet gelijk de handen op elkaar klappen. Daar moeten we echt over gaan praten, dus die zullen geagendeerd moeten gaan worden. Dus ik zou willen voorstellen om in ieder geval samen met de griffie, zo meteen aan het eind van de avond te kijken wanneer dat we dat vervolg met elkaar zouden kunnen doen. En er zit bij de behandelvoorstellen, zit er in ieder geval een voorstel bij het agendadeel om op 19 mei specifiek een consultatie te doen over de regionale jeugdhulp wat betreft de governance en een consultatie voor de regionale jeugdhulp, specifiek op de inkoop. Dus dat zou dan al op redelijke korte termijn zijn dat we in ieder geval over twee specifieke onderwerpen die vanavond toch ook wel volop door een aantal van u zijn benoemd, dat we het daar al verder zouden over kunnen hebben. Kunt u zich daarin vinden, voor dit moment?

De heer Van Verk: Nou ja, voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, sorry, ik wilde even snel reageren. Het begrip consultatie dat kennen we helemaal niet in ons jargon. Ja, uiteraard ken ik het woord wel, maar ik zou dat wel wat nader ingevuld willen zien, want daar kunnen verschillende beelden en verwachtingen bij ontstaan, dus laten we daar even aan het einde van de avond met elkaar over van gedachten wisselen.

De voorzitter: Dat lijkt me prima, mijnheer Van Verk, laten we dat doen. Dan wil ik voor nu dit punt afsluiten. Ik dank u allen in ieder geval voor uw inbreng.

- 6. Vaststellen Optimalisatietraject Sportboulevard (2420074)**
- 7. Raadsinformatiebrief over Huur- en exploitatieovereenkomst Publieke deel Sportboulevard te Dordrecht (2491080)**
- 8. Beantwoording door het college van vragen ex art. 40 RvO van de fractie CDA over nadere informatie n.a.v. raadsvoorstel optimalisatie Sportboulevard (2491670)**
- 9. Beantwoording door het college van aanvullende vragen art. 40 RvO van de fractie CDA over optimalisatie Sportboulevard (2532094)**

De voorzitter: En dan wil ik verdergaan met agendapunt 6 tot en met 9, en dat gaat over het vaststellen van het optimalisatietraject Sportboulevard, plus de beantwoording van diverse artikel 40-vragen. Een klein jaar geleden ontving de raad van het college het voorstel voor verdere optimalisatie van de Sportboulevard. Het voorstel heeft inmiddels op diverse agenda's gestaan, van zowel de commissie als van de raad, en na diverse extra vragenrondes worden de fracties vanavond opnieuw gevraagd om een standpunt. En precies gezegd vraagt het voorstel alleen om extra budget voor 2019, maar het debat draaide telkens om de structurele verhoging van de gemeentebijdrage aan het exploitatiebudget ter waarde van vier miljoen euro voor tien jaar. En dit was onderdeel van de kadernotabespreking 2020. Voorlopig resultaat van de discussie is in elk geval de motie Gissen is missen, die de raad heeft aangenomen naar aanleiding van dit voorstel, en deze motie heeft geleid tot een toolbox informatiepositie raad bij complexe voorstellen en projecten. Voor het debat vanavond is geen specifieke politieke vraag afgesproken, maar de CDA-fractie heeft de afgelopen periode de artikel 40-vragen gesteld, en ik stel voor dat zij de eerste woordvoering doen. Wanneer de andere fracties hier vervolgens nog iets aan kunnen of willen toevoegen, kan dat uiteraard. Ik wil graag mevrouw Van der Ham het woord geven, als u daarmee kunt instemmen.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Het CDA is ook na de beantwoording van de tweede serie artikel 40-vragen over de optimalisatie Sportboulevard niet overtuigd van de inhoudelijke redenering en de conclusie dat de extra benodigde vier miljoen euro voor rekening van de gemeente zou komen. Volgens de oorspronkelijke contracttekst komt het onderhoud voor rekening en risico van de exploitant, Optisport dus, en stelt de gemeente daarvoor jaarlijks een bedrag van ruim vijf ton beschikbaar.

In artikel 7.4 van de overeenkomst staat letterlijk dat de exploitant zal voor eigen rekening te allen tijde voldoen aan alle van overheidswege of anderszins geldende eisen met betrekking tot de staat van onderhoud van het gehuurde. Daarbij wordt nergens onderscheid gemaakt tussen soorten onderhoud, wat in de beantwoording van de vragen wel wordt gesuggereerd, maar het contract biedt daarvoor geen enkele aanleiding. Oftewel, het contract geldt ons inziens voor al het onderhoud. In de beantwoording van de tweede serie artikel 40-vragen wordt de redenering dat het MOP groot onderhoud betreft, dat voor rekening van de eigenaar komt, waarbij verwezen wordt naar een artikel van het Burgerlijk Wetboek, op onze daadwerkelijke artikel 40-vragen voorgaande denklijn helemaal niet ingegaan. Onze denklijn wordt volledig genegeerd, terwijl in de onderstaande vragen expliciet gevraagd wordt om erop in te gaan. Omdat het contract boven die wettelijke regeling zou gaan, kan een uitleg van de bepalingen uit het contract niet achterwege blijven. Het CDA wil nu na twee series vragen, waaruit dat nog steeds niet beantwoord is, middels een juridische second opinion gestaafd zien of het oorspronkelijk contract inderdaad wel of niet iets zegt over voor wiens rekening dit allemaal zou moeten komen, en of dat onze conclusie klopt dat het voor rekening van Optisport zou komen. Mocht het contract daarover onduidelijk zijn, of de door het college gehanteerde juridische onderbouwing kloppen, dan zouden we dat ook graag uit hoofde van een second opinion gestaafd zien. Want op dit moment hebben wij nog niet voldoende zekerheid dat dit de juiste keuze is. Daarnaast komt naar boven of het rechtsgevolg hiervan, dus de gesloten aangepaste overeenkomst die al getekend is, of dat nog wel teruggedraaid kan worden. Ook dat zou een vraag zijn die we graag aan een second opinion zouden willen voorleggen. Dan hebben we naast de inhoud natuurlijk ook nog het proces. Ten aanzien van het proces is echter het volgende nog wel belangrijk. De raad is in 2017 geïnformeerd dat er geen zaken met grote financiële impact verwacht werden, slechts een drietal kleine zaken, zoals de aanleg van een waterpark. En die zouden middels raadsvoorstellen aan ons worden voorgelegd. Ik heb ze niet gezien. Eind 2018 volgde er een raadsvoorstel om de restpunten op te lossen uit de oplevering van het gebouw, ook al is dat al tien jaar in gebruik. De raad heeft daarmee ingestemd. Ook dan wordt met geen woord gerept over de mogelijke aanpassing van de overeenkomst. En vervolgens is daar in 2019 het onderhavige voorstel, wat impliciet een waarde van vier miljoen vertegenwoordigt, waarvoor reeds getekend is. De vraag is uiteraard of dat terecht is, maar dat laat ik mede aan u. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Ham. U krijgt nog een vraag, een interruptie, van de heer Den Heijer. De heer Den Heijer, u heeft het woord.

De heer Den Heijer: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, we zien het CDA een verzoek doen om een bepaald onderdeel van alle besluiten die in de gemeenteraad worden genomen of zullen worden genomen, een second opinion te doen. Ja, ik moet eerlijk zeggen: ik vind dat een beetje een vreemde. En ik ben niet zo'n proceduretjger als een D66'er, maar wat mij betreft vind ik het een beetje een rare gang van zaken dat wanneer het CDA dus kennelijk iets niet vertrouwt wat uit de handen van een wethouder komt, wat uit de ondersteuning van een wethouder komt, dat het CDA wanneer ze dat niet vertrouwen, dat ze daarmee eigenlijk zeggen van ja, maar dan moeten we alles extern

gaan juridisch laten toetsen met een second opinion. Hoe ziet het CDA dat? Moeten we dat ook op alle andere dossiers nu in de gemeenteraad gaan doen? Is dat ook een daarbij komend gevolg, wat het CDA nu voorstelt?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Uiteraard niet altijd, maar we hebben niet voor niets de motie Gissen is missen aangenomen. Dat is juist bedoeld voor dit soort complexe voorstellen. En ik wil er ook nog wel even op wijzen dat wij wel degelijk hebben geprobeerd middels het stellen van vragen om te komen met een onderbouwing. Het raadsvoorstel zelf was mager onderbouwd, daardoor is de eerste ronde vragen ontstaan. Vervolgens hebben we daar op diverse vragen geen antwoord gekregen. Toen hebben we een tweede vragenronde ingevoerd en ook dan worden een aantal vragen, nou ja, genegeerd of niet afdoende beantwoord. Het heeft dus ook geen zin om een derde ronde vragen te stellen. En daarom wil ik de commissieleden vanavond ook vragen: willen jullie mijn voorstel steunen om een second opinion hierop los te laten? Want op dit moment, ja, zie ik onvoldoende onderbouwing waarom dit geld vanuit de gemeente beschikbaar zou moeten gesteld worden, terwijl in de overeenkomst staat dat Optisport daarvoor aan de lat zou staan. Dat voelt verkeerd.

De voorzitter: Dank u wel. Wilt u daar nog op reageren, mijnheer Den Heijer?

De heer Den Heijer: Nou, heel kort, voorzitter. Ik snap dat het CDA deze redentatie doortrekt, gezien de inspanningen die zij geleverd hebben, ook met deze artikel 40-vragen, wat ook voor de VVD weer heldere inzichten heeft geleverd, dus ook daarvoor dank voor de vasthoudendheid. Maar ik vind het nogal wat selectief om zo te werk te gaan en ik denk dat daarmee het CDA ook gewoon kan zeggen: ja, wij zijn überhaupt niet overtuigd, dus we stemmen gewoon tegen het voorstel. Dat doet het CDA niet, dus ik was gewoon benieuwd waarom ze dat op deze manier doen, maar dat is me duidelijk geworden, dus dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Den Heijer. Ik zie een interruptie van de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Nee, voorzitter, ik zou hier het woord over willen voeren.

De voorzitter: Oké, maar dan wil ik eerst eventjes dan ... Als ik goed naar mevrouw Van der Ham heb geluisterd, dan doet zij de commissie nu het voorstel om in ieder geval te reageren op haar voorstel om in de raad, ik denk met een motie, te komen tot een second opinion gebaseerd op het contract, dus een juridische second opinion.

De heer Van Verk: Helder, voorzitter.

De voorzitter: Ja, oké, dan mag u het woord. Dank u wel, mevrouw Van der Ham.

De heer Van Verk: Ik zal het meenemen in mijn woordvoering. Voorzitter, het CDA ...

De voorzitter: O, sorry. Even wachten, mijnheer Van Verk. Ik zie nog een interruptie van mevrouw Van Benschop. Die wil graag nog even op mevrouw Van der Ham reageren. Kom ik zo meteen bij u.

Mevrouw Van Benschop: Ja, dank u wel, voorzitter. Nee, als we toch het rondje woordvoering afgaan, dan wacht ik die netjes af. Ik wilde antwoord geven op de vraag die mevrouw Van der Ham stelde.

De voorzitter: Oké. Dan komt u na mijnheer Van Verk. Dan zie ik eerst nog even een interruptie van de heer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Ik wil reageren op mevrouw Van Benschop. En ik geef eigenlijk aan op dit moment dat wij dus niet meegaan met een second opinion. En het heeft eigenlijk te maken met de antwoorden op de twee technische vragen die toen niet, vorige keer, ingevuld waren, is dat zeg maar dat contract, dat had te maken met de optimalisatie toen van de organisatie en de samenwerking. En dat had niks toen te maken, een paar jaar geleden, met het open breken van de huur en de exploitatieovereenkomst. Dus ik denk: ik wil dat wel even apart benoemen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Maar dan wil ik ook even apart benoemen dat mevrouw Van Benschop nog helemaal niks gezegd had.

Mevrouw Van der Ham: Nee, het was op mij, denk ik.

De voorzitter: Oké, nou.

Mevrouw Van der Ham: Mag ik nog reageren op de heer De Boer, of niet?

De voorzitter: Natuurlijk mag u reageren.

De heer De Boer: Excuus, het was op mevrouw Van der Ham, excuus, ja.

Mevrouw Van der Ham: Ja, de overeenkomst die is gesloten met Optisport zat uiteraard een onderhoudscomponent in, en ook de aanpassing die nu is gedaan, dus de allonge zoals die wordt genoemd in de stukken, ziet op de aanpassing van het onderhoudsprogramma en wie daarvoor aan de lat staat, dus het is wel degelijk onderdeel geweest van de bespreking. En waar mijn pijn zit, is niet zozeer in de technische vragen. En ja, het was uiteraard heel jammer dat op een aantal vragen in ronde één geen antwoord werd gegeven, ronde twee is uiteraard op heel veel vragen wel een goed antwoord gekomen. Maar precies op de vraag over wie staat er nou voor aan de lat, is gewoon niet ingegaan en dat is bijzonder jammer.

De heer De Boer: Oké. Ja, ik denk dat Optisport in die zin niet echt aan de lat staat, ik denk dat het ook een stukje is omdat de start verkeerd is geweest in 2009. Ik denk dat daar een stukje oorzaak ligt. Daar komen we dus weer achter en ik vind dat we niet alles kunnen schuiven op Optisport. Tot zover.

De voorzitter: Wilt u daar nog op reageren, mevrouw Van der Ham?

Mevrouw Van der Ham: Ja, hier verschillen we gewoon van mening, dus wat dat betreft, ja, dan is dat zo.

De voorzitter: Oké. Dan krijg ik via de chat, krijg ik door, een vraag van mevrouw Koene: we doen toch gewoon de afgesproken volgorde? En het lijkt me inderdaad goed om die afgesproken volgorde, zoals we die in de raad doen, om die te hanteren. Dus ik vraag of u daarmee kunt instemmen. Zoals in de raad inderdaad dus. Ik zie: prima. Dan is vervolgens mijn vraag aan de heer De Boer van Beter voor Dordt: heeft u daarmee dan ook al uw woordvoering gedaan, of heeft u nog?

De heer De Boer: Nee, dank u wel, voorzitter, ik heb daarmee nog geen woordvoering gedaan.

De voorzitter: Dan is de vraag of u dat nu wilt doen.

De heer De Boer: Alstublieft, ja, is goed. Even kijken, zoals in het raadsvoorstel staat aangegeven, is de doelstelling van de optimalisatie om het uiterste te halen uit de Sportboulevard, met de lessen en de kansen die de evaluatie heeft opgeleverd. Uit de huidige actualisatie van het meerjarig onderhoudsplan, waarin onder andere de grenslijn is aangescherpt, blijkt het treffen van de huidige voorziening onvoldoende te zijn om al de noodzakelijke onderhoudsuitgaven voor de komende tien jaar uit te voeren. Dit heeft te maken, omdat er in het verleden andere keuzes zijn gemaakt, zoals ik net al noemde. De extra gevraagde financiële middelen zijn er om het onderhoud nu goed uit te kunnen voeren. Ik kan een hele waslijst aangeven van het onderhoudsplan van ja, dingen die niet uitputtend gerepareerd moeten worden. Het is een a-tot-en-met-z-lijst, ik noem er even een paar: aanslag, aantasting, afbrokkelen, afschilveren, beschadiging, bouwkundige lekkages, breuk. Nou, dan heb ik pas de eerste twee letters van het alfabet gehad, ik stop daarmee. Ik ga verder. Alhoewel het vastgoedbedrijf eigenaar is, vind er afstemming plaats met Dordt Sport, omdat deze accounthouder is. Feit is dat de Sportboulevard in 2009 duurder is uitgevallen dan gepland, ongeveer zeventien miljoen. Daarbij zijn keuzes gemaakt die nu een negatief effect hebben. Beter voor Dordt heeft ten tijde van de besluitvorming over de realisatie van de Sportboulevard bij de versoering van de oorspronkelijke plannen van de bouw nadrukkelijk gewaarschuwd, als u terugkijkt in de stukken, kunt u daar nog een motie op terugvinden, voor de risico's die dat zou kunnen geven bij exploitatie, duurzaamheid van de investering en de mogelijke extra kosten in de toekomst. Want tussen haakjes: goedkoop kan immers ook duurkoop zijn, of duurkoop worden. Als er in het verleden betere materialen waren gebruikt en hiervoor voldoende middelen waren beschikbaar gesteld, was er nu sprake geweest van een andere situatie. Een nieuw in gebruik genomen hal laat natuurlijk de eerste periode geen grote problemen zien. Echter, de afgelopen jaren zijn er diverse noodzakelijke werkzaamheden uitgevoerd.

De voorzitter: Mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Ja.

De voorzitter: U krijgt een interruptie van mevrouw Benschop.

De heer De Boer: Prima.

Mevrouw Van Benschop: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, ik hoor de hele opsomming van de heer De Boer en dat zal allemaal best kloppen. Ik vraag me alleen wel af hoe u de rol van Optisport hierin ziet? Want u zegt net: nou, we kunnen Optisport hier niet helemaal voor verantwoordelijk houden. Dat laat ik dan voor nu even in het midden, maar ik ben wel benieuwd hoe u de rol wel ziet, aangezien we een bedrijf, of hè, een exploitant hebben neergezet daar die er zogenaamd dan heel veel verstand van heeft en die dit blijkbaar niet heeft aan zien komen dat het voor dit bedrag niet ging lukken. Dus buiten dat we daar zelf ook wat in gedaan hebben, vraag ik me af: hoe ziet u die rol voor Optisport?

De heer De Boer: Nou ja, dank u wel, voorzitter. Zoals u weet, mevrouw Van Benschop, is het een aanbesteding geweest in 2009. Optisport is toen eigenlijk als enige serieuze partij naar voren gebracht. Volgens mij heeft Sportfondsen ook meegedaan in het hele verhaal toen, alleen die heeft toen geen bieding gedaan. Maar goed, die aanbesteding kwam nadat dat hele plan was vastgesteld. Dus Optisport is daar later ingestapt, natuurlijk met alle, ja, voorwaarden van dien, natuurlijk hè. Ik bedoel, dat kunt u ook nog terugvinden en er zijn ook allerlei afspraken gemaakt over wanneer wat gecontroleerd zou worden. Maar goed, dat is de afgelopen tien jaar gebeurd, zoals u weet.

De voorzitter: Mijnheer De Boer, u krijgt nog een interruptie van mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja, of er nou bij een aanbesteding één of tien gegadigden zijn, feit blijft dat er afspraken zijn gemaakt. En u zegt: nou, we kunnen Optisport daar niet voor verantwoordelijk houden. Wat vindt u dan wel wat de rol van Optisport daarin is? Want voor hen waren die voorwaarden ook bekend. Zij zijn de expert als het goed is, dus waar hebben zij dan iets gemist?

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, ze zijn zeker natuurlijk ook verantwoordelijk voor onderhoud natuurlijk, dat is natuurlijk ook logisch hè, ook voor de exploitatie. Maar goed, ze zijn eigenlijk toch met een valse start gestart. Er is volgens mij één procent toen berekend voor onderhoud, maar volgens mij had dat beter twee kunnen zijn, dan hadden we veel verder geweest. Maar goed, er zijn toch een aantal dingen blijven liggen. Je hebt natuurlijk je vaste onderhoud en je hebt natuurlijk je reparaties in de jaren gehad. Dus in die zin, wat er gebeurd is, ze hebben veel, ja, pappen-en-nathouden-praktijken gehad de afgelopen jaren.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja, mag ik daar nog één keer op reageren? Nou, ik begrijp wat u zegt, mijnheer De Boer, maar feit blijft dat buiten dat wij nu verantwoordelijk worden gesteld voor het bedrag wat erbij moet om het pand goed te onderhouden, zij net zo goed hun handtekening hebben gezet onder dat wat toen is afgesproken. Dus wat kunnen wij nu dan volgens Beter voor Dordt vragen van Optisport als het gaat om dit

bedrag wat de gemeente nu moet plussen, of het nou gaat om exploitatie of om financiën, maar wat vindt Beter voor Dordt wat we terug kunnen vragen? Kunnen we iets terugvragen? Want volgens mij zijn er aan beide kanten dan dingen mis gegaan.

De voorzitter: Mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat wij nog steeds aan Optisport mogen vragen om de dingen te doen die zijn afgesproken destijds hè, in het contract, dat heeft u ook waarschijnlijk gelezen. Nou, goed, er worden twee dingen gevraagd in die raadsinformatiebrief. Dat is natuurlijk een aanvulling op de huur- en exploitatieovereenkomst en een stukje exploitatiebudget voor het opbouwen van het proactief onderhoud. Ja, en daar zit het vooral in. Eén zit het eigenlijk in dat percentage dat eigenlijk toen te laag is ingeschaald, destijds. En ja, twee heeft het eigenlijk te maken dat korting onderhoud met ook ... dat is die 92-punten-lijst geweest die een tijd geleden is opgesteld. Ja, naar mijn weten zijn volgens mij nog niet al die punten opgelost. Daar zijn volgens mij de meningen ook over verdeeld, dus daar ben ik ook even benieuwd naar vanavond of dat inderdaad ook zo is. Ja, zij kunnen ook niet meer doen dan ze kunnen doen. Dus ik zeg niet dat zij hun best niet doen, het is een prima partij. Alleen, ja, ze hebben te weinig middelen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham heeft ook nog een interruptie voor u.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik ben benieuwd hoe de heer De Boer dan aankijkt naar het feit dat er apart budget beschikbaar is gesteld voor het oplossen van restpunten, plus het feit dat u suggereert dat er sprake is van achterstallig onderhoud, waardoor er heel veel geld bij moet, terwijl in de stukken duidelijk naar voren komt dat niet al het gealloceerde geld is uitgegeven aan onderhoud en dat er zelfs geld is overgehouden. Dus dat geeft niet hetzelfde beeld. En bovendien, het verhaal dat u houdt, gaat terug tot 2009, maar als het allemaal zo duidelijk was, waarom krijgen wij dan als raad in 2017 een brief dat er niks aan de hand is en dat er niks meer aan komt? Ik kan dat niet met elkaar rijmen.

De voorzitter: Mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Ja, daar heb ik ook bij gezeten, bij die commissie, daar hebben we het vorige keer ook over gehad. Dat weet ik niet exact. Ik weet inderdaad wel dat ja, ik zeg niet dat we dingen verkeerd hebben gedaan, maar er zijn een aantal dingen misschien blijven liggen. Anders zijn er te weinig middelen. En ja, volgens mij hebben we ook toen in de vorige commissie gezegd van dat wij ook echt de wethouder vragen, maar goed, dat staat volgens mij ook wel beschreven, dat wij, ja, in ieder geval goede evaluaties willen en goede afspraken willen maken met Optisport voor de aankomende tien jaar. Dus ik denk ja, dat is eigenlijk een beetje wat ik er op dit moment over kan zeggen.

De voorzitter: Wilt u daar nog op reageren, mevrouw Van der Ham? Dan ga ik door naar de heer Den Heijer, die heeft ook een interruptie.

De heer Den Heijer: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het valt me wel een beetje op, en dat reken ik de heer De Boer niet persoonlijk aan, maar ja, dat kan ik toch niet los zien van voor welke partij hij acteert, is dat hij al aan het begin van zijn woordvoering heel diep het verleden induikt, daar waar Beter voor Dordt tien jaar verantwoordelijk is voor het sportbeleid in Dordrecht. Ja, dat hebben we samen met de VVD in colleges gedaan, ben ik ook eens, maar ziet Beter voor Dordt ook niet in de afgelopen tien jaar dan dingen terug wat we dan beter konden doen? Want ik sta er ook best kritisch in hoor, maar ik vind dat de heer De Boer daar wel erg makkelijk mee wegloopt, op dit moment.

De voorzitter: De heer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Den Heijer, ja, ik wil in die zin niet een stuk oude koeien uit de sloot halen. Kijk, ik ben de historie in gedoken, zoals de meesten van ons ook gedaan hebben. En nou ja, goed, ik ken even het tijdperk 2006-2010, toen alles ook is bedacht en beklonken. Nou, daar deden wij ook een stukje aan mee toen. Daarna, vanaf 2010, zijn wij de grootste partij geworden. En ja, als u mij vraagt, dan zeg ik ook inderdaad van afgelopen tien jaar hebben we dingen laten liggen. Ja, we zijn niet scherp genoeg geweest, denk ik, ja, want we denken, als ik nu kijk naar onze wethouder Stam, nou, ik vind het ... wat dat betreft waardeer ik ook heel erg dat hij er nu ook gewoon goed bovenop zit, en niet alleen voor de Sportboulevard, maar ook voor de andere projecten die we hebben lopen in Dordrecht. Ik noem maar even andere sportverenigingen, maar ook bijvoorbeeld het Energiehuis, ik noem maar even iets. Dus wat dat betreft zeg ik: oké, ik denk dat het goed is dat er nu echt een keer goed naar gekeken wordt. In de afgelopen tien jaar, ik wil niemand afvallen, ik heb ook niet in het tijdperk erbij gezeten, hadden we gewoon al scherper moeten zijn, ja, absoluut.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik zie nog een interruptie van de heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u. Nog even een aanvullende vraag dan. Als de heer De Boer naar het hele proces kijkt hè, wat vindt u dan zeg maar van het moment van vorig jaar, dat die allonge werd gesloten? Was dat in uw idee dan niet een moment geweest om op dat moment eens heel kritisch te kijken van welke afspraken er lagen en of we toen niet zeg maar gewoon die budgetten anders hadden kunnen verdelen?

De voorzitter: De heer De Boer.

De heer De Boer: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wat ik eigenlijk al aangaf, mijnheer Boersma, in het begin, en volgens mij is dat ook het antwoord geweest op die technische vragen, is dat we daar wat betreft het budget niet zoveel hadden mee kunnen doen. In die antwoorden wordt mij duidelijk dat dat in ieder geval binnen het contract niet kan. Er is volgens mij gekeken meer naar de onderlinge afspraken, dan dat we echt aan het budget kunnen sleutelen, want volgens mij ligt dat gewoon vast. Of ik moet het mis hebben, maar volgens mij had ik gelezen, ligt dat gewoon vast. Tot zover, ja.

De voorzitter: Oké, u krijgt nog een interruptie. Ja, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, als ik daar nog even op door mag gaan, maar ik zal straks in mijn woordvoering er ook iets over zeggen, want ik denk dat op dat moment, dat er wel sprake was van een contractwijziging. Er is de afgelopen periode aangegeven vanuit de wethouder dat er geen contractwijziging mogelijk was, maar in 2019 is er een allonge afgesloten, en dat is een wijziging van bestaande afspraken. Daar zal ik straks nog iets over zeggen in mijn woordvoering, maar volgens mij was dat het moment geweest om wel inhoudelijk in te gaan op de verdeling van kosten, ook voor het onderhoud. En daar had die vier ton denk ik, maar goed, dat is achteraf, maar had die vier ton mogelijk wel onderdeel van het gesprek kunnen zijn.

De voorzitter: Wilt u daar nog op reageren, mijnheer De Boer? Anders ga ik door naar mevrouw Van der Ham, die heeft nog een interruptie.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Nee, ik hoef daar niet specifiek op te reageren. Ik denk dat dat misschien iets is om straks aan de wethouder te vragen. Volgens mij is het al beantwoord, ja.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, helemaal eens met wat de heer Boersma daar aangeeft. Het contract is wel degelijk opengebroken vorig jaar. En dat had inderdaad het moment geweest om andere keuzes te maken en juist de keuzes die misschien in 2009 verkeerd gemaakt zijn, die een voldongen feit waren, die hadden toen opnieuw overwogen kunnen worden. En dat is nou precies waar de pijn zit. Dat moment was dus vorig jaar, toen had het gekund, toen werden er gesprekken gevoerd, en daar zijn wij als raad ook helemaal niet in betrokken geweest. Ik denk dat het echt een gemiste kans is. En ik vind het jammer als u ervan uitgaat dat het een voldongen feit was, terwijl dat gewoon niet zo was. Want geen enkel contract kan een aanpassing van vier miljoen in verwerkt worden zonder dat er gesprek mogelijk is over de voorwaarden waaronder die vier miljoen beschikbaar komt.

De voorzitter: Oké, helder, mevrouw Van der Ham. Wilt u daar nog op reageren, mijnheer De Boer?

De heer De Boer: Nee, ja, niet meer dan dat we een contract hebben, dat er een aanvulling is besproken en een politiek onderhoud. Dus dat is eigenlijk zoals we er nu voorstaan en dat is ons raadsvoorstel ook nu. Dus in die zin heb ik daar niet meer over te zeggen nu op dit moment, nee.

De voorzitter: Heeft u nog meer voor uw woordvoering?

De heer De Boer: Ik heb nog een paar regels, als het mag.

De voorzitter: Ja.

De heer De Boer: Dank u wel. Beter voor Dordt vindt het belangrijk dat er een aanvulling komt met een actualisatie van lopende afspraken, er wordt gekeken naar

onderhoudsaspecten en er organisatorische verankering plaatsvindt, er een samenwerkingsagenda komt van betrokken partijen en dat er een jaarlijkse evaluatie plaatsvindt. Wanneer dit alles in orde is gebracht, kan met Optisport goede afspraken worden gemaakt met betrekking tot het onderhoud: wat hoort bij hen en wat hoort bij ons als gemeente? Het is terecht dat we allemaal kritisch zijn op een structureel extra benodigd budget. Maar nogmaals, Beter voor Dordt denkt dat het voor het overgrote deel het gevolg is van de door ons als raad zelf afgedwongen versoberingen om het project door de raad te krijgen destijds. Alhoewel het natuurlijk confronterend is om nu forse bedragen te reserveren, is het een valkuil die tien jaar geleden eigenlijk bewust is gecreëerd. Het is nu van belang voor de veiligheid en de exploitatie en de staat van het onderhoud van het complex dat we totdat het huidige contract afloopt, nu het een en ander goed regelen. In het kader van duurzaamheid en het belang van een goede beheersstructuur en gezonde exploitatie vindt Beter voor Dordt dat het structureel noodzakelijke bedrag moet worden opgenomen in de begroting om zo de Sportboulevard in een goede conditie te houden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Boer. We gaan verder met de woordvoering van de VVD-fractie. De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja, dank u wel, voorzitter. Vorige commissie, 2 oktober jongstleden, ik weet het nog goed, het was mijn verjaardag, dan had ik namens de VVD al de conclusie getrokken dat de discussie over de Sportboulevard een lange aanloop begint te krijgen. En terecht, want ook wij zijn kritisch, omdat er veel geld mee gemoeid is. Maar wat levert deze discussie de Dordtse sporter op en wat is het alternatief hoe we dit op kunnen lossen? Uiteraard is het een discussie waard: de gemeente die geen goed werk levert, of de exploitant die structureel verplichtingen niet nakomt. Daarnaast vindt de VVD het bijna net zo opmerkelijk als schokkend voor het democratische proces van de gemeenteraad dat door één pennenstreek op het Stadskantoor we nu als gemeenteraad met de rug tegen de muur staan en, zoals net besproken, voor een voldongen feit. En dat voor dit bedrag. Maar goed, de wethouder heeft hier zijn excuses al voor aangeboden, maar ik kon dit niet onbenoemd laten. Voorzitter, in 2009 hebben we een fantastisch gebouw neergezet, maar we kunnen inmiddels wel stellen dat er te nauw naar de centjes is gekeken, en dat zeg ik als VVD'er. Goedkoop is duurkoop. Sommige partijen bekijken met dezelfde kritische blik als wij, maar dan met de focus op juridische aspecten en het proces, of de jij-bak naar de exploitant.

De voorzitter: Mijnheer Den Heijer, u krijgt een interruptie van mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik ben benieuwd. De heer Den Heijer noemt het een voldongen feit. Ik ben bang dat dat misschien inderdaad zo is, maar waarom dan zo'n weerstand tegen een second opinion, of een expert opinion van iemand die kan kijken of dit ook echt een voldongen feit is, of dat we hier nog wel degelijk mogelijkheden hebben om het terug te draaien, aan te passen, toch iets te veranderen in het contract, of in ieder geval in die allonge.

De heer Den Heijer: '...' heeft een rondgang mij laten vertellen. En als we nu ook kijken naar hoe het gebouw er voor staat, als je ziet het defect aan de waterleiding, om dat

maar eens erbij te pakken, de waterleiding hing aan elkaar van koper, kunststof, aftoppingen die niet kloppen, constructief en kwalitatief gewoon zeer slecht gemaakt, enkele keren ook legionellabesmettingen in de Sportboulevard. En als we nou weer teruggaan naar 2009, dan zie je dat de onderhoudskosten zestienduizend euro waren. Nou goed, dat was aan het begin niet veel, maar dat loopt wel per jaar op. In 2018 675.000 euro. Dus stel nou: we pakken 54 miljoen euro, we pakken één procent, is bijna vijfenhalf ton, dan zou twee procent 1,8 miljoen zijn. In 2017 zitten we dan eigenlijk al bijna op de tweeprocentgrens. En als we een eenvoudige blik werpen op de Sportboulevard, dan zijn de defecten buitenproportioneel. We lopen achter de feiten aan. Deuren, tegels, peuterspeelbad vervangen, speeltoestellen die roesten, waterpompen die nog vervangen moeten worden, zeer onderhoudsgevoelige installaties.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja.

De voorzitter: Uw voorzitter is weer terug, dat wilde ik even melden. En u krijgt een interruptie van mijnheer De Boer.

De heer Den Heijer: Twee keer goed nieuws.

De voorzitter: Twee keer goed nieuws.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Mijnheer Den Heijer, maar dan bent u eigenlijk toch met mij eens dat er een verschil is in een stukje verantwoordelijkheid voor de bouw en constructie en daarnaast ook de sportaccommodatie? Dus de exploitatie? Ja, want eigenlijk zegt u hetzelfde wat ik zei in het begin.

De heer Den Heijer: Ja, alleen, ik voeg er nog wat informatie verder aan toe, dus ik verdiep eigenlijk het standpunt. En kijk, ik heb al eerder in de commissie gezegd dat wij met bloedend hart en echt met heel veel tegensputtingen en heel vervelend en ook nu met deze verdere informatie die ons toe is gekomen, zien wij eigenlijk geen andere optie, en zeker nu het contract al getekend is, en dat mag in principe niet meewegen, maar in mijn indruk hoeft het ook niet mee te wegen, zie je gewoon dat we inderdaad deze investering nodig moeten hebben om mensen, Dordtenaren, wanneer corona weer voorbij is, daar gewoon op een veilige manier te laten sporten. Alleen het proces, het proces, daar ben ik heel erg ontstemd over, daar ben ik ook heel erg kritisch op. En ik vind dat heel erg vervelend dat het op deze manier is gelopen. En daar hoeven we niet tien jaar voor terug te gaan. Voorzitter, dan sluit ik af. Deze situatie duidt dus op een slechte start en een slecht proces en dit zijn dure lessen. Goedkoop is duurkoop, zoals ik al zei. Kan de wethouder aangeven hoe dit zover heeft kunnen komen, hoe hij nu naar de huidige situatie kijkt en de kritiek die daarop gespuid is door de commissie, en hoe we ervoor gaan zorgen dat dit nooit en nooit meer gebeurt? Maar we moeten door.

De voorzitter: Mijnheer Den Heijer, u krijgt nog een interruptie van mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Mijn vraag aan de heer Den Heijer is als volgt: u geeft aan: die handtekening staat al, dus het is een voldongen feit. Bent u met mij eens dat die handtekening niet gezet had mogen worden voordat wij er als raad een uitspraak over hadden gedaan. En of, als die handtekening er nu niet had gestaan, had u dan een andere mening gehad?

De heer Den Heijer: Laat ik even over het eerste terugkomen, daar wou ik namelijk aan het einde van mijn woordvoering op terugkomen, daarom, laat ik dat gewoon heel kort houden. Wij gaan over uw verzoek pas nadenken als de wethouder gewoon een antwoord ook, ja, een appreciatie heeft kunnen geven op uw verzoek. Dat lijkt me ook het verstandigst, zeker omdat er weer onnodige hè, misschien de doelmatigheid hoog in het vaandel houdende, zouden er ook weer meer kosten gemaakt kunnen worden en daarom zou ik daar eerst antwoord van willen hebben op de wethouder. Dan terugkomend op uw tweede vraag, ja, ik denk: als wij gewoon economisch en nuchter kijken naar deze situatie, zonder de hele juridische techniek en alle procedurele fouten die er zijn gemaakt, dan kom je nog steeds tot de conclusie dat twee procent gangbaar is, ook in Nederland, met betrekking tot dit soort constructen. En ik vind het niet overtuigend om aan de hand van hele juridische procedurele discussies, waar ik voor negentig, 95 procent het met het CDA eens ben, om dit weer helemaal stil te leggen wat we eigenlijk al een jaar doen, in ieder geval sinds mijn verjaardag, en dat eigenlijk we nog steeds geen antwoord hebben op de huidige situatie. En daarom willen wij van deze wethouder weten wat zijn inschatting is voor de komende tien jaar. Hebben we dan een kwalitatief goede Sportboulevard, zodat iedere Dordtenaar veilig kan sporten? Voorzitter, dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Den Heijer. Ja, ik zie nog een vraag van mijnheer De Boer of hij dan nu vervolgens weer met mevrouw Van der Ham in debat mag gaan, maar dat sta ik op dit moment niet toe. Het is de woordvoering van de heer Den Heijer en daar wil wel de heer Boersma nog op interrumpen, dus dat komt nu.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u. Ik ben wel benieuwd wat de heer Den Heijer dan vindt van zeg maar de rol van Optisport in dit proces, omdat we natuurlijk als gemeente de hele exploitatie van zo'n gebouw uitbesteden aan een grote speler zeg maar hè, een echte professionele speler op dit gebied, die dit soort complexen zeg maar in heel Nederland, België en omstreken beheert.

De voorzitter: Komt u tot uw vraag, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, ik kom tot mijn vraag. Hadden we ook niet iets meer mogen verwachten van zeg maar de rol van Optisport als het gaat om de exploitatie, vroegtijdige signalering van gebreken, misschien het iets eerder oplossen van gebreken. Wat denkt u daarvan?

De heer Den Heijer: Ja, kijk, ik neem in de ChristenUnie/SGP-woordvoerder een hele erge optimist waar. Een cynicus zou kunnen zeggen dat Optisport een hele eenvoudige huurder is en gewoon binnen huurvoorwaarden gebruik- en exploitatierecht heeft op het pand. Ja, ik moet eerlijk gezegd zeggen dat ik daarin in het midden zit. Ik ben het eens

met de kritiek dat het nogal, ja, dat het nogal naïef zou zijn om te denken dat Optisport dit niet eerder had kunnen zien. Aan de andere kant ontsla ik deze gemeente ook niet van de verantwoordelijkheid, om bij de constructiebouw, als je gewoon ziet dat er laatst weer tegeltjes uit zo'n zwembad, zoveel vierkante meter eraf zijn gevallen en dat de reden daarachter blijkt dat er gewoon ondeugdelijk cement achter gesmeerd is, ja, ik vind het nogal wat goedkoop om daar een exploitant op aan te kijken. Aan de andere kant zullen er ook situaties in het construct zijn waarin ik zeg: ja, dat is weer een beetje naïef geweest misschien van de exploitant. Maar goed, ik probeer even de context te schetsen dat ik het niet zo zwart-wit zie als meniggen hier in de commissie.

De heer Boersma: Duidelijk, voorzitter, dank u.

De voorzitter: Dank u. De heer De Boer heeft nog een vraag aan de heer Den Heijer.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Dan doe ik hem even via mijnheer Den Heijer, mijn vraag, ik kan hem ook aan mijnheer Den Heijer zelf ook stellen. Want ik neem aan dat mijnheer Den Heijer ook eigenlijk zegt ... Kijk, er is natuurlijk een bedrag uitgerekend hè, die 285 en die 115. En die 285 is uitgerekend als aanvulling, notatie op zeg maar het planmatig kunnen uitvoeren van onderhoud, normaal onderhoud heb je het over hè. Je hebt te maken met die één procent destijds, en dat is nu wat hoger ingezet. En daarnaast, dat andere bedrag, ja, volgens mij is het ook niet een heel gek bedrag, want dat is volgens mij meer voor de herstelwerkzaamheden, voor storingen die er zijn. Dus ja, we kunnen ook zeggen: we doen het voor de helft, maar wat hebben we dan staan over tien jaar?

De heer Den Heijer: Ja, voorzitter, ik merk dat de woordvoerder van Beter voor Dordt erg enthousiast is. En ja, ik moet zeggen: ik ben zelf iets minder enthousiast, maar ik probeer een ruimte te zoeken in de billijkheid en ook te kijken naar hoe we nu uiteindelijk tot een oplossing gaan komen. Dan zal ik absoluut geen kruisvaarder zijn, maar ook geen doemdenker. Dus dat is mijn antwoord, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan vanwege mijn ... Mijnheer De Boer nog? Nee. Vanwege mijn voorzitterschap heeft D66 geen inbreng, maar die inbreng die wordt mede vertolkt door GroenLinks, dus ik geef het woord nu aan mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja, dank u wel, voorzitter. Eigenlijk is er al heel veel gezegd, heel veel vragen gesteld, waarbij we ons voor een deel zeker kunnen aansluiten bij het CDA. Ik zal een klein stukje van wat we hadden voorbereid, waar misschien wat dubbelingen in zitten, toch even meedelen. Eén van de vragen die wij hebben en die eigenlijk al die tijd onbeantwoord zijn gebleven, is: hoe kan een allonge getekend worden die per definitie betekent dat er een behoorlijk, aanzienlijk bedrag moet worden gereserveerd, namelijk vier ton per jaar voor tien jaar, dus een totaal van vier miljoen, zonder dat de raad hierin eerder is betrokken? De raad krijgt nu een voorstel voorgelegd zonder mogelijkheid om nee te zeggen, want nee zeggen betekent dat het pand steeds verder zal aftakelen, en we wellicht over tien jaar een totaal uitgewoonde Sportboulevard terugkrijgen. Dan kom ik er dus eigenlijk op terug dat ik het eens ben met de heer Den Heijer, dat zoals de feiten er nu uitzien, we voor een voldongen feit

staan. Daarnaast wil ik echt benadrukken dat we de Sportboulevard niet voor niets hebben laten exploiteren door een professionele en een partij die we ...?.

De voorzitter: U heeft tijdens mijn afwezigheid, heeft u drie interrupties gehad, van de heer Van Verk, van de heer De Boer, en waarschijnlijk ook nog van mevrouw Koene. En ik wil even vragen of die alle drie ook afgerond zijn, of nog niet?

Mevrouw Koene: Ik heb nog geen interruptie gedaan, want toen moesten we gaan schorsen.

De voorzitter: Oké, mevrouw Koene, dan mag u de interruptie ...

Mevrouw Van Benschop: Sorry, maar de heer De Boer had wel al een vraag gesteld, dus ik weet niet of ik daar eerst nog antwoord op mag geven?

De voorzitter: Dan gaat u die eerst beantwoorden en dan komt daarna mevrouw Koene.

Mevrouw Van Benschop: Ja, even voor de duidelijkheid, de vraag was of ik geen vertrouwen had in de juristen die er tot nu toe mee bezig waren geweest, toch?

De heer De Boer: Dat klopt, ja.

Mevrouw Van Benschop: Ja, nou, dat heb ik niet gezegd en dat wil ik ook niet zo over doen komen. Ik heb gezegd dat ik geen jurist ben, dus dat ik moeilijk kan inschatten of we nu het complete plaatje hebben en of de keuzes die gemaakt zijn ook de enige keuzes waren die er waren. Dus wat dat betreft sta ik honderd procent achter een second opinion, staat GroenLinks honderd procent achter een second opinion en weet ik ook van de SP dat ze daarin mee zouden willen gaan, omdat het voor ons gewoon niet voldoende duidelijk is of alles nu in beeld is. We zijn geen jurist, ik ben geen expert. Dat is waarom we die toolbox wilden. Dat is ook waarom we hem hebben gekregen, dus laten we hem dan ook inzetten.

De heer De Boer: Prima, mag u verder, ja.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Nou ja, wat ik me nou eigenlijk afvraag, en dat had ik straks bij mevrouw Van der Ham ook al, maar toen werd het ineens zo druk, dat ik dacht: nou, laat maar. Maar ik hoor mevrouw Van Benschop nou ook weer een aantal dingen zeggen. Dan denk ik van waarom twijfelen jullie zo, of is dat mijn interpretatie, aan de handelingen die er verricht zijn door de mensen vanuit de organisatie? Ik bedoel, dat dat getekend is en zo, dat is gewoon gemandateerd denk ik, ik bedoel, hoe noem je dat, dus waarom zou dat per definitie niet goed gegaan zijn? Waardoor de twijfel?

Mevrouw Van Benschop: Nou ja, ook hier weer, als ik daarop mag reageren, vanuit GroenLinks in ieder geval, ik kan niet voor het CDA spreken, maar vanuit GroenLinks is het in ieder geen per se een twijfel dat het niet goed gegaan is. Wij willen graag zeker weten dat het wel goed gegaan is. We hebben van de wethouder begrepen in de vorige

bespreking dat de afspraken die in eerste instantie gemaakt zijn met Optisport, dus tien jaar geleden, slechte afspraken waren. Nou ja, daar verschillen dan ook de meningen weer over of de raad daar wel van op de hoogte was, niet van op de hoogte was, of het een bewuste keuze was of niet. Ik was er niet bij, kan ik niks over zeggen. Ik weet alleen dat wij nu een besluit moeten nemen over dat geld, over die reservering en dat GroenLinks graag op de hoogte wil zijn of alles nu ook daadwerkelijk is meegenomen, of het klopt dat nu dit het complete plaatje is, dat we niet over een paar jaar weer geconfronteerd worden met tonnen die erbij moeten. En daarnaast de vraag of die allonge, die is dan wel getekend, die eenzijdig voor de gemeente een extra verplichting neerlegt, namelijk dat er vier ton bij moet. En er wordt van Optisport niks extra's gevraagd. En wij vragen ons echt af of dat de enige optie was, en of je dat zo zou moeten willen. Want het blijft gewoon een professionele partij, zoals de heer Boersma ook zei, die ook zelf hierin stappen had kunnen ondernemen, de afgelopen periode.

Mevrouw Koene: Oké. Nou ja, goed, ik zit er gewoon anders in, maar we gaan het horen dan, denk ik, van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Koene. Mevrouw Van Benschop, was u klaar met uw woordvoering?

Mevrouw Van Benschop: Ja.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan gaan we verder nog even met een interruptie van de heer Van Verk, zie ik.

De heer Van Verk: Ja, dank u, voorzitter. Ik hoor mevrouw Van Benschop warme steun uitspreken voor de second opinion van het CDA. En ik vraag me af: met welk doel gaan we dat nou doen, als we dat al zouden willen? Ik hoor u zeggen van ja, we willen zeker weten dat alles nu op orde is. Maar volgens mij moet je dan geen jurist dat zwembad in sturen, want die heeft echt geen verstand van techniek. Dan zou je een bouwkundig bureau er weer op af moeten sturen. Wat willen we nou?

Mevrouw Van Benschop: Nou ja, er zijn wat mij betreft ook daar weer twee kanten aan. De eerste stap is: is die allonge die nu getekend is, klopt die? In die zin, er zijn afspraken gemaakt, wat ik al de hele tijd blijf herhalen eigenlijk, dat de gemeente geld erbij gaat doen om dat onderhoud goed te kunnen doen, al dan niet omdat we dat in het verleden verkeerd hebben gedaan. Nou ja, dat is stap één, dus is die allonge, zit daar wel of geen mogelijkheid om ook iets terug te vragen van de partij die exploiteert? En daarnaast, als dat antwoord is: nou ja, goed, daar is ruimte, dan zou je moeten kijken: wat voor verwachtingen kunnen we hebben van die exploitant, en dan zou je kunnen kijken of we daar weer verder onderzoek naar zouden moeten doen. Maar in eerste instantie, als die allonge dadelijk gewoon blijkt dat die staat zoals die staat, dat je er niks meer aan kunt doen en dat je inderdaad niks kunt vragen van Optisport, ja, dan heeft het voor nu ook weinig zin om te zeggen: nou ja, hebben we nu alles, want die allonge is al getekend. Dus gaan we die dan alsnog weggooien?

De heer Van Verk: Nou ja, dat weet ik niet, daar kom ik dadelijk nog wel op terug, wellicht. Maar laat ik het zo zeggen: ik weet niet zoveel van juridische zaken, ik weet alleen wel dat je in dit land van alles, maar dan ook werkelijk van alles vast kan leggen in contracten, mits het niet strijdend is met de wet. En ik heb niet het gevoel dat er iets strijdig is met de wet, dus de afspraken die contractueel zijn vastgelegd, zijn gewoon juridisch dicht en daar doe je niks meer aan, is mijn inschatting. En om dat nou nog weereen keer te laten onderzoeken, ja, dat vind ik bijna een open deur intrappen.

Mevrouw Van Benschop: Nou ja, goed, als de wethouder daar ... Ik heb ook aangegeven: wat ons betreft hebben de antwoorden van de wethouder ons daar niet voldoende in gerustgesteld. Als de wethouder aangeeft: nou, ik kan dat helemaal hard maken, ja, dan is een second opinion wellicht overbodig. Maar in de antwoorden die we tot nu toe hebben gekregen, ook op de artikel 40-vragen van het CDA, zie ik niet, maar goed, nogmaals, ik ben geen jurist, die harde bewijzen, zal ik het maar eventjes noemen, dat dit inderdaad gewoon de juiste gang van zaken is geweest dat de raad niet gehoord had hoeven worden en dat die allonge gewoon blijft staan zoals die staat.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mevrouw Van Benschop. We gaan verder met de woordvoerder van de ChristenUnie/SGP, de heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Eerst meteen maar even een reactie op het verzoek van het CDA, een second opinion. Op voorhand zijn wij niet meteen enthousiast om daarin mee te gaan, ik ga dat in mijn woordvoering ook uitleggen. Het sluit een beetje aan bij wat de heer Van Verk net zei van ja, wat voegt het toe? Ik constateer vanuit de beantwoording van de vragen dat er vorig jaar een allonge afgesloten is. Nou is een allonge, is gewoon een aanpassing van een aantal bestaande afspraken, waar in dit geval een nieuwe afspraak aan werd toegevoegd en die afspraak betekent jaarlijks vier ton voor onderhoud. Dat betekent dus ook dat op dit moment het contract gewijzigd is. In de voorgaande behandelingen hebben we het wel met de wethouder gehad over contractwijziging, en toen werd er gezegd van we kunnen het contract niet wijzigen, want dat gaat ons tientallen miljoenen euro's kosten. Ik constateer dat vorig jaar, eind 2019, er gewoon een wijziging van het contract heeft plaatsgevonden. En wat ons betreft was dat wel het moment geweest om wat uitgebreider te kijken naar de verdeling van kosten, in plaats van klakkeloos voortzetten wat de afgelopen tien jaar zeg maar in die verdeling van de kosten en de bijdrage van de gemeente daaraan plaats heeft gevonden. En wat ons betreft was dat ook wel het moment geweest om de raad uitgebreider en tijdig te betrekken. En dat laatste zegt de heer Den Heijer terecht, daar heeft de wethouder zijn excuses al voor aangeboden, maar dat is dus een gepasseerd station. Het tweede punt is dat we hier te maken hebben met een bedrijf, zeg maar een professionele sportmultinational, die gewoon heel veel van dit soort bedrijven en complexen exploiteert en waarbij we wel de vraag hebben aan de wethouder, misschien kan hij daar ook op reageren, of er binnen de gemeente voldoende expertise is om ook op dit niveau met dergelijke partijen te onderhandelen? Daarbij ook als je kijkt naar de beantwoording van de laatste set vragen van het CDA, dat er een beroep gedaan wordt op jurisprudentie uit 1982, wat een behoorlijke tijd geleden is en waarvan ik ook niet de inhoudelijke argumenten die daarvoor gebruikt worden, ook heel erg sterk vind, vraag ik

me af van nou, hebben we voldoende power zeg maar binnen de gemeente om met dit soort bedrijven te onderhandelen en ook te zorgen dat onze belangen voldoende gewaarborgd worden? Dan komen we eigenlijk bij de vraag: ja, wat nu? Het is al een paar keer gezegd, volgens ons, ondanks dat we vorig jaar best heel kritisch waren en ook heel kritisch waren op die vier ton, staan we inmiddels wel voor een voldongen feit. Ik denk vanuit mijn, nou ja, kennis en boerenverstand dat het niet mogelijk is om nog een keer een contract te wijzigen als we net een wijziging afgesloten hebben. Dat is ook één van de redenen dat we niet in een second opinion geloven. Waar ik nog wel een keer een pleidooi voor wil voeren, wat ik eigenlijk de afgelopen paar jaar continu gedaan heb bij alle sportvraagstukken die op tafel kwamen: wanneer gaan we aan de slag, wanneer komt het onderzoek naar beheersstructuren van de sport? Moeten we niet naar een nieuwe beheersvisie toe? We willen al naar een nieuwe sportparkvisie, is het niet tijd gewoon voor een goede sportvisie waarbij we alle onderdelen die we nu hebben, zoals het sportpark, de Sportboulevard, er ligt een memo over de sporthallen waar dingen niet goed in gaan, wanneer kunnen we dat onderzoek en de nieuwe beheersvisie verwachten? En ik kan me wel voorstellen dat in het kader van zo'n onderzoek we ook eens inhoudelijk wat meer kijken van wat er nou de afgelopen paar jaar allemaal niet lekker gelopen is in dit soort discussies. En dan hebben we het over contracten, dan hebben we het over wie verantwoordelijk is, dan hebben we het over goede afspraken. En dan niet in de zin om daar elkaar op af te rekenen, maar gewoon om daar met elkaar van te leren en te kijken van wat is een goede structuur om dit soort discussies te voorkomen? Dus daar wil ik graag een reactie van de wethouder op. Ik heb nog één concreet vraagje wat me niet duidelijk geworden is en wat een beetje blijft hangen, dat is de opmerking van mevrouw Van der Ham over dat er geld overgehouden is op het onderhoud. En ik zag een bedrag voorbij komen in de vraagstelling, ik zag in de beantwoording een ander bedrag wat veel kleiner was en het is mij niet helemaal duidelijk geworden hoe dat nou precies zit. Dus daar zou ik graag nog dan een reactie van de wethouder op willen. Tot zover even.

De voorzitter: Oké, dank u wel, mijnheer Boersma. Is er iemand van de PVV die een woordvoering heeft? Die is er niet. Iemand van de SP? Die is er ook niet. VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter, dank. Ja, er is al heel veel gezegd, maar ik wil toch een klein beetje ingaan op datgene ook wat er gezegd is. De VSP is altijd tegen het contract geweest van Optisport hè, wat twintig jaar afgesloten is. Daarbij hebben wij ook altijd aangegeven dat er te weinig prestatieafspraken met Optisport gemaakt zijn. Dan het proces. Het proces hoe het gelopen is, daar sluit ik me volledig aan bij mijnheer Den Heijer. En we hebben bij het starten van dit complex altijd het net-niet-gevoel gehad. Denk bijvoorbeeld aan de ijsbaan die te klein is. Ook hebben wij in het verleden aangegeven, volgens mij is daar ooit nog eens in het verleden een motie over ingediend, dat wij ook onze zorg hebben uitgesproken dat het reserveren voor die één procent onderhoud op een contract van twintig jaar eigenlijk veel te laag is. En als je het beheer, of eigenaar van het complex bent, en daar sluit ik wel aan bij de ChristenUnie, moet je dan ook dat beheer niet zelf gaan doen? In plaats van hè, je geeft een stuk van het onderhoud aan Optisport en je doet daar zelf ook iets bij. Dan moet je zeggen: of we

doen het volledig zelf, dan heb je gewoon overzicht wat er allemaal gebeurt. En ja, het gebouw, ja, wat ik net al zei, het is het allemaal net niet. En we zijn natuurlijk, we hebben de keuze gemaakt in het verleden om niet voor honderd procent goede spullen te gaan. Ja, kan je dat dan afwentelen op Optisport? Ja, die vraag kan je je afvragen. Maar klopt het nou ook echt dat dat contract is opengebroken? En wat er meerderen ook al aan hebben gegeven, van ja, is dit nou het moment geweest om juist bij te sturen? En aan wie wordt die vier ton betaald per jaar? Gaat dat rechtstreeks naar Optisport, of wordt dat geld gewoon uitgegeven? Daar zou ik graag een antwoord op willen van de wethouder. En hoe kan het dat er geld over is gebleven, wat mevrouw Van der Ham ook aangaf, bij Optisport, voor onderhoud? Ja, daar wil ik ook graag een antwoord op. En dan inderdaad hè, we lopen met heel veel gebouwen, de sporthallen, het Energiehuis, lopen we iedere keer tegen dingen aan waarvan je zegt van ja, iedere keer moet er opgeplust worden. Dus een beheersvisie, ja, dat lijkt me ook een goed uitgangspunt. Want weet je, je moet ook gaan leren en lessen trekken van wat we nu hebben, wat we in het verleden hebben gedaan, daar moeten we niet weer voor komen te staan. Dus dat wil ik graag nog eventjes van de wethouder horen. Tot even zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Stolk. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Volgens mij ben ik de enige in deze hele groep die alle veertien jaar bewust als raadslid heeft mogen meemaken, en zou ik dus met enig recht terug kunnen gaan in de tijd. Dat ga ik toch heel even doen om de zaak in zijn context te plaatsen. Tussen 2004 en 2009 is het gebouw gebouwd, zijn er inderdaad bezuinigingen toegepast, omdat het gebouw veel duurder leek te worden als dat we oorspronkelijk wilden. En desondanks is er toch nog zeventien miljoen overschreden, volgens de heer De Boer. Toen het gebouw werd opgeleverd, was iedereen ervan overtuigd dat er een nieuw, mooi gebouw stond, wat gewoon wel voldeed aan de normen van de tijd. We hadden weliswaar wat bezuinigd op een aantal zaken, bijvoorbeeld tien centimeter op de ijsbaan, maar desondanks was het gebouw state of the art. Ruw werden we uit die droom verlost toen er een lamp naar beneden kwam zeilen in de eerste periode. Wethouder Reynvaan werd direct ter verantwoording geroepen en toen bleek eigenlijk, bij nader onderzoek, dat er inferieure materialen zijn gebruikt, het is al een aantal keren genoemd door mensen. Daar moest correctief onderhoud op worden gepleegd met maar liefst 92 punten. Volgens mij is de toenmalige aannemer, is inmiddels allang failliet, dus verhalen konden we niet meer en werd er wel geëvalueerd. Nou, en uit die evaluatie blijkt dat er nader onderhoud nodig is. Dat is allemaal wel conform de afspraken die in 2009/2010 zijn gemaakt. Er zou op een gegeven moment geëvalueerd worden om te kijken of het onderhoud wel voldoende was. Dan moet je ook niet verbaasd zijn dat als je al geconstateerd hebt dat er eigenlijk inferieure materialen zijn gebruikt, dat het onderhoud nog niet op orde is. En daarbij heeft de heer De Boer al aangegeven van ja, één procent was misschien ook wel te weinig. Ik constateer dan wel overigens dat we daardoor inmiddels vier miljoen hebben inverdiend, want de komende jaren gaan we dan bijna naar twee procent, dat is vier miljoen. Als we dat de afgelopen tien jaar ook hadden gedaan, waren we ook vier miljoen extra kwijt geweest. Voorzitter, de schuldvraag over wie wat heeft gedaan en de rol van Optisport, ik denk dat Optisport wel degelijk geconstateerd heeft dat de zaken

niet in onderhoud waren, dat dat onderhoud niet op orde was, dat ze dat ook heeft aangegeven bij de gemeente van jullie moeten wat doen, als de gemeente dat vervolgens niet doet, misschien zelf heeft gedaan en de rekening probeerde in te dienen en daarbij nul op het rekest kreeg. Uit de evaluatie blijkt in ieder geval dat er de nodige discussies zijn geweest over het wel of niet uitvoeren van onderhoud in een pand wat noodzakelijk was. En volgens mij hebben gemeente en Optisport hun rol beide op een andere wijze ingevuld, maar wel met het oog om het pand te behouden. Wie niet de rol goed heeft ingevuld, is de wethouder sport, en dan niet deze wethouder sport, maar de voormalige wethouder sport, want die heeft verzuimd om te vertellen dat er sprake was van achterstallig onderhoud, zoals ze meer dingen heeft verzuimd in het dossier sport.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, u krijgt een interruptie van mijnheer De Boer.

De heer Van Verk: Goed.

De heer De Boer: Mijnheer Van Verk, hoort u mij goed? Want ik heb nu een koptelefoon op.

De heer Van Verk: Ja, ja.

De heer De Boer: Ja, oké. De interruptie is niet op de vorige wethouder, maar wel op ... u zegt hè, ik had aangegeven daarstraks hè, dat we zijn uit één procent gegaan tien jaar geleden. U zegt: als we toen uit twee procent waren gaan denken, hadden we nu ook waarschijnlijk nog vier miljoen extra kosten gehad. Waar blijkt dat uit?

De heer Van Verk: Nee, dat is een misvatting wat u nu zegt. Als wij bij aanvang al op twee procent waren gaan zitten, dan hadden we nu al, gedurende de loop van al die jaren, elk jaar een miljoen moeten voteren in het onderhoudsfonds, om en nabij een miljoen. We hebben slechts vijf ton genoteerd, ja, vijf ton, dus dat betekent dat we vijf ton gedurende tien jaar hebben uitgespaard. Klopt toch? Dus we hebben pak hem beet vier, vijf miljoen kunnen uitsparen en we moeten nu wel gaan bijplussen, want dat achterstallig onderhoud is er. Helder?

De heer De Boer: Absoluut, dank u wel.

De heer Van Verk: Oké. Voorzitter.

De voorzitter: Gaat u verder, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, ik ga verder, ik zit even naar mijn aantekeningen te kijken. Dus wat het onderhoud betreft, wat de inhoud van het voorstel betreft, denk ik dat het onontkoombaar is. Dan naar het proces. Vorig jaar heeft de wethouder sport, de heer Stam, een allonge afgesloten waarbij je je de vraag kan stellen of dat allemaal terecht was. Ik vind dat we dat beeld moeten corrigeren. Het is niet de wethouder Stam geweest die dat gedaan heeft, het is het college geweest wat tegen de wethouder heeft gezegd op een gegeven moment: ga die handtekening maar zetten zonder de raad te raadplegen, want er moest voortgang worden geboekt. Het is een collegebesluit

geweest, het staat ook nadrukkelijk in de stukken, waarbij de heer Stam uitgevoerd heeft wat in het college is afgesproken. Waarom vind ik dat belangrijk om dat te melden? Dat betekent namelijk dat het gehele college verantwoordelijk is voor dit besluit. En dat vind ik eens te meer ernstig, omdat er in dat college minstens vier leden zaten die ook in het voorgaande college hebben gezeten en daarmee de heer Stam hadden moeten behoeden voor deze uitglijder. De heer Stam is slordig en laks geweest, zonder meer. Maar de andere collegeleden die hadden hem in bescherming moeten nemen en moeten zeggen van beste Marco, dit kunnen we zo niet doen, het gaat hier om een handtekening onder een overeenkomst die de raad moet goedkeuren en het gaat erom dat je vier miljoen gaat uitgeven, dat is een bedrag dat politiek gevoelig kan liggen. Dat is niet gebeurd en dat vind ik een zeer slechte zaak vanuit het college, waarbij, en dat benadruk ik nog maar eens, de voorzitter van het college en de raad daar extra alert op had moeten wezen. Ik zie dat de heer De Boer een interruptie wil doen, of niet?

De voorzitter: Mijnheer De Boer heeft nog een interruptie al gehad, volgens mij.

De heer Van Verk: Oké. Dus wat dat betreft vind ik het gehele college verantwoordelijk en kunnen we niet alleen de schuld afschuiven op de heer Stam. Dan hoor ik mevrouw Koene bij herhaling zeggen dat het, ja, de ondersteuning is. Voorzitter, ik maak me ernstige zorgen over de ondersteuning. Zowel in kwalitatieve als kwantitatieve zin maak ik me zorgen, want ik zie dat veel dossiers, en zeker op sportgebied, op dit moment hebben we daar de nodige discussies over. En ik weet niet waaraan het ligt, maar ik vind dat de heer Stam zijn ondersteuning op orde moet brengen, want we lijden schade, we lijden imagoschade.

Mevrouw Koene: Voorzitter, even tussendoor, ik hoor mijn naam.

De voorzitter: Mevrouw Koene, graag even chatten.

Mevrouw Koene: Ja, nou ja, goed, dadelijk is het voorbij, ik hoor mijn naam, maar volgens mij ging het niet om mij.

De heer Van Verk: Nee, nee, nee, nee, ik refereerde uw opmerking over de ondersteuning, waar ik mijn zorgen over uitspreek en ik vind dat de heer Stam of het college zijn ondersteuning op orde moet brengen, omdat de gemeente Dordrecht imagoschade lijdt, maar ook financiële schade lijdt, en daar moeten we mee stoppen. Voorzitter, voor wat betreft de vraag van mevrouw Van der Ham over een second opinion, daarvan denk ik dat dat een overbodigheid is. Mijn gevoel zegt ook dat een eenmaal gezette handtekening onder een contract heel moeilijk terug te draaien is. Dat is gebeurd, dat is niet goed, dat is slordig, daar hebben we het al over gehad. Maar laten we wel wezen, uiteindelijk willen we allemaal dat dat pand keurig netjes overeind blijft, dat het niet uitgewoond wordt teruggegeven en dat de Dordtenaren er veilig kunnen sporten.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, u krijgt nog een interruptie van mevrouw Van der Ham.

De heer Van Verk: Oké.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ten aanzien van dat het niet meer teruggedraaid zou kunnen worden hè, daar wil ik toch wel een lans voor breken dat er echt nog wel wat opties kunnen zijn, want er staat namelijk helemaal niet in de allonge wie er verantwoordelijk is voor het bijdragen van dat geld. Daar is namelijk niks over afgesproken. Dus wat dat betreft denk ik dat er best wel iets anders uit zou kunnen komen dan het geval wat nu voorligt. En ik denk ook wel dat het belangrijk is om dat te noemen, want de weg is ingeslagen en er hadden andere opties geweest, die zijn niet afgewogen. En puur doordat dat niet gebeurd is en er nu dit is gebeurd, met een handtekening en al, ontslaat ons als raad niet van de verantwoordelijkheid om af te wegen wat wij liever hadden gehad in dit geval. En ik vind het eigenlijk een soort beloning voor het niet meenemen van de raad om dan maar genoegen te nemen met het voorstel zoals het nu voorligt.

De heer Van Verk: Nou ja, ik neem genoegen met het voorstel zoals dat nu voorligt, omdat ik dat inderdaad als een onontkoombaar voorstel zie, willen we over tien jaar nog een Sportboulevard hebben waar we in kunnen sporten, en niet een uitgewoond pand wat niet als je in de oksel kriebelt lachend ineens stort. Dus in die zin gaat de inhoud wat mij betreft voor het proces en de procedures.

Mevrouw Van der Ham: Mag ik daar dan nog op reageren, of niet?

De voorzitter: Dat mag, mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Want ik denk namelijk dat met het huidige voorstel er helemaal geen enkele garantie is dat het over tien jaar niet uitgewoond is en het nog exploitabel is. Ik vind namelijk dat de prikkels die in de huidige overeenkomst zitten ten aanzien van het uitvoeren van het onderhoud, niet uitlokken tot het heel goed bijhouden van het onderhoud, niet garanderen dat het gebouw in een bepaalde staat straks aan ons wordt teruggegeven. Bovendien, er zijn niet voldoende prestatieafspraken gemaakt om te garanderen dat er over tien jaar überhaupt nog waarde in dat pand zal zitten. En deze vier miljoen is voor mij en voor mijn fractie dus juist een zorgpunt, want je stopt er nog vier miljoen extra bij, en je hebt nul garantie dat je over tien jaar nog wat kunt.

De heer Van Verk: Nou ja, goed, ik kijk daar toch wezenlijk anders tegenaan, mevrouw Van der Ham. We zijn het heel dikwijls wel eens met elkaar, maar op dit punt denk ik dat we het niet eens zullen worden. Ik zie niet de meerwaarde in om een second opinion voor een juridisch proces en voor een juridisch stuk papier. Wat ik wel met u eens ben, maar dat vind ik iets wat tot nadere discussie zou kunnen leiden met de wethouder, dat hij in ieder geval afspraken maakt, maar dat geldt dan niet alleen voor wethouder Stam, maar minstens ook voor wethouder Burggraaf, als wethouder van vastgoed, dat het onderhoud wat gepleegd moet worden, ook controleerbaar uitgevoerd wordt. In die zin zijn we het wel met elkaar eens, maar dat is ook dan de inhoud. Maar voor wat betreft een second opinion, nee, daar gaan wij zeker niet in mee. Wat betreft de opmerking van mevrouw Van Benschop die zegt van ja, dan zouden we in die allonge wellicht andere afspraken kunnen maken en ze refereerde in haar betoog met name aan het vrij

zwemmen, natuurlijk, dat is een leuk beleidsdoel wat we kunnen stellen, maar in 2009 is dit pand opgeleverd met als doel verenigingen daar vooral te laten sporten, teneinde misschien ook wat topsporters uit die verenigingen te krijgen, en was het nadrukkelijk niet de bedoeling dat dit complex werd bestemd voor de recreatieve sport. Ja, dat is wat het is en daar is ook de aanbesteding op gebaseerd. Dus ik denk wat dat betreft dat de inhoud, daar ook niet zo erg veel op te verhapstukken valt. Voorzitter, dat was wat mij betreft de bijdrage van de Partij van de Arbeid.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Nou, ik ga niet ingewikkeld doen, ik sluit me voor het grootste gedeelte aan bij de heer Van Verk, is ook weleens een keer leuk. Ik zie geen enkel nut in de second opinion en ik heb ook zoiets van als raad hebben we dus in een eerder stadium zitten slapen. Voor een allonge is overigens de raad helemaal niet nodig. Het is wel netjes natuurlijk als we het horen wat er gaat gebeuren, maar sorry jongens, je bent gewoon te laat en we moeten nu de situatie oplossen. En ik denk dat dit de juiste oplossing is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Koene. Mevrouw Jager. Mevrouw Jager is er niet meer. Nou, dan gaan we zo naar wethouder Stam, maar dan stel ik in ieder geval nu vast dat er maar drie raadsfracties op dit moment voor het voorstel van mevrouw Van der Ham zijn. Dus dat is niet voldoende. Wethouder Stam, wilt u reageren op de vragen die aan u gesteld zijn?

De heer Stam: Jazeker, daar zit ik voor hè. Ja, ik heb alle vragen gehoord en alle reacties. En ik kan me in bijna alle reacties wel vinden, maar je hebt wel een situatie die van links naar rechts gaat, en ik denk dat het toch even goed is om toch even ook wel een stukje terug te gaan in de tijd hè. We hebben een Sportboulevard gebouwd met zijn allen. Natuurlijk is het een prachtig complex geworden, wat in 2009 eigenlijk geheel nieuw was in Nederland, als voorbeeld voor de rest van Nederland. Bouwtechnisch was er toen eigenlijk weinig zicht van hoe je dat nou het beste kon doen, dus het was uniek in zijn soort. En risicoloze standaardtechniek, die was daar eigenlijk, was daar nog geen sprake van. Daarnaast waren er wat budgettaire beperkingen, waardoor bij de bouw er eigenlijk een keuze is gemaakt om vanuit een budget te werken en niet vanuit de kwaliteit. En je ziet een parallel met andere onderdelen die we eigenlijk in onze stad de afgelopen jaren hebben gedaan, dat je grote projecten neerzet. Ik noem een Energiehuis, ik noem een nieuwbouw van de GGD, waar we langdurige contracten afsluiten. En als je dan naar zo'n MOP gaat kijken, die eigenlijk niet is afgesloten op de termijn van de levensduur van het gebouw, maar korter, ja, dan loop je tegen het probleem aan al bij je start, omdat daar eigenlijk je exploitatiekosten zo laag mogelijk worden gehouden om zo'n gebouw, zo'n Energiehuis, zo'n Sportboulevard al niet gelijk met een loden last op pad te sturen. Als ik dank kijk wat er gebeurt de afgelopen jaren, dan moet ik ook terug gaan kijken, dan zie ik dat in 2011 er al een discussie speelde rondom die MOP. Want ik ben van mening dat niet de allonge het probleem is, daar kom ik straks op terug, maar het MOP is het probleem. Ik zie terug in het verleden dat er in 2011 al een vraag is geweest, waar een derde partij bij is getrokken, dat Bouwpro Vastgoed Assistance om eens te kijken van wat betekent nou zo'n MOP en hoe ga je

daar dan mee om? Nou, die hebben in samenwerking met vastgoed, met die derde partij en met Optisport, is daar een lijst uit voortgekomen van 92 punten. Als je dan kijkt naar het contract wat is afgesloten met Optisport, dan is daar de intentie geweest dat er een aanbidding zou komen vanuit Optisport, waarbij ze het gebouw zouden beheren. En in die contracten zat nog één hiaat, en dat was: hoe ga je nou om met die MOP? En die is nu eindelijk vertaald in die allonge. Dus die allonge is wat ons betreft en ook wat ik juridisch heb nagevraagd, niet het breekpunt of het openbreken van het contract, dat is het nader invullen van het MOP wat in principe al in 2010 had moeten gebeuren. Nou, als je dat als uitgangspunt neemt, dan krijg je wat mij betreft een hele andere situatie. Want ik begrijp de vraag wel van hoe ga je nou om met een Optisport en hoe ga je nou om met die kosten? Maar als je gewoon kijkt wat er de afgelopen jaren in die Sportboulevard is gebeurd, ja, dan zie je gewoon dat die één procent die wij hebben genomen van de bouwsom om die exploitatiekosten in het begin te drukken, ja, dat die nu eigenlijk als een molensteen om je nek heen hangen. En daar moeten we met elkaar een oplossing voor vinden. En ik heb al eerder gezegd dat die allonge is ondertekend, daar heb ik mijn excuus al voor aangeboden, dat was niet de meest nette manier. Staat wel tegenover dat procesmatig de vier ton al eerder was aangeleverd bij de gemeenteraad om te behandelen, maar die is door drukte, is die over het vakantiereces heen geschoven, waardoor eigenlijk die mismatch was, wat niet wegneemt dat het dan toch wel netter was geweest om die allonge dan later te tekenen. Als je dan gaat kijken naar de rollen die we hebben, die vier ton die wordt niet overgemaakt aan Optisport. Dat is een bedrag wat wij in een onderhoudsvoorziening stoppen om meerjarig de kosten die het onderhoud met zich meeneemt, om die te kunnen betalen. Daar zijn drie partijen bij betrokken. We hebben één planner, Van Bremen genaamd, we hebben Optisport en de gemeente, die jaarlijks een plan met elkaar maken hoe we met het onderhoud omgaan, en daar zijn we alle drie bij betrokken.

De voorzitter: Wethouder Stam.

De heer Stam: Ja.

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Van Verk.

De heer Stam: Dat is goed.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, dank u wel. De heer Stam wijst erop dat het voorstel vorig jaar op tijd bij de raad was, maar dat het naar later is doorgeschoven. Het werd niet zonder reden doorgeschoven, wil ik in herinnering roepen, want minstens twee partijen hadden er moeite mee, en desondanks heeft het college toch besloten, hè, dat was voor de kadernota, dus in juni ergens, desondanks heeft het college toch besloten om in juli dat contract te tekenen. En dat vind ik dan toch wel erg slordig, want eigenlijk had de commissie al gezegd: wij willen hier dieper op ingaan, wij zijn niet zo blij met deze ontwikkeling. Hoe kijkt u daar tegenaan, beste wethouder?

De heer Stam: Ja, ik begrijp uw vraag, mijnheer Van Verk. De juridische adviezen die wij destijds hebben gehad, die hadden een loskoppeling tussen de vier ton en het ondertekenen van de allonge. De allonge is niks anders als de 92 punten verdelen over

wie doet nou wat, en de vier ton die vloeit voort uit de lage reservevorm die wij als gemeente hebben gedaan, die wordt gecorrigeerd via het MOP. Anderzijds kan ik ook zeggen: Optisport die betaalt dan niet in directe guldens mee, maar ze hebben vanuit die 92 punten wel veel meer werkzaamheden gekregen, onderhoudswerkzaamheden, die ze uit hun beschikbare budget die ze al jaarlijks hebben van 1,7 miljoen, die ze daaruit moeten betalen. Dus je kan wel zeggen dat ze meer werk krijgen voor hetzelfde geld. Maar dat is allemaal gebaseerd op de juridische advisering die wij hebben gehad. Nou, als ik dan kijk naar de vragen die nu ook over tafel gaan, is dan een second opinion nodig? Dan ben ik van mening dat dat wat mij betreft niet aan de orde is. Ik vertrouw op de juridische kennis en kunde van onze organisatie. Dat zijn niet, met alle respect, hbo-mensen met een '...'-opleiding rechten, maar het is gewoon een jurist die ook op de markt werkzaam is en daar ook goed voor bijgeschoold is en opgeleid, dus ik vertrouw daar volledig op. Alleen, we hebben een verschil van inzicht hoe je met dat contract om moet gaan.

De voorzitter: Wethouder, u krijgt een interruptie van mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Wethouder, u geeft aan dat u juridische advisering heeft gehad in aanloop naar het tekenen van het contract, over wat u wel en niet kon doen. In onze vragen in ronde één en in beide commissiebehandelingen die over het onderwerp hebben plaatsgevonden, hebben wij uitdrukkelijk verzocht: zijn er alternatieven besproken, zijn er andere mogelijkheden geweest? En toen heeft u nooit aangegeven dat er advisering was geweest over hoe het aangepast had moeten worden en waarom dat op deze manier moest. Waarom heeft u dat toen niet aangegeven en waarom zegt u dan nu dat er wel advisering was geweest? Dat had gewoon in die eerste vragenronde dan toch onze kant uit kunnen komen?

De voorzitter: Wethouder.

De heer Stam: Nou, op het moment dat je dat soort vragen stelt, is het een automatisme dat die advisering ambtelijk altijd plaatsvindt, dus ja, wat mij betreft was dat volkomen logisch dat dat op die manier werd beantwoord. Daarnaast hebben wij aangegeven hoe wij er juridisch tegen aankijken. En het arrest, ik begrijp ook dat dat arrest uit 1982 is en dat je daar vragen over kan stellen, maar dat is wel de advisering die we krijgen. Maar nogmaals ben ik volledig in de veronderstelling geweest dat elke vraag die ik moet beantwoorden, daar heb ik mijn ambtelijke ondersteuning bij nodig. Nou, en dat heeft geleid tot dit advies, zo hebben we hem opgepakt. Nou, dat had ik al drie keer gezegd van dat had iets anders gekund. Je moet ook wel een beetje kijken, dat heeft mijnheer Van Verk eigenlijk ook al aangegeven, als je kijkt bij de start bij de Sportboulevard, het was een Sportboulevard bedoeld was voor topsportontwikkeling binnen Dordrecht. Ik heb mevrouw Van Benschop ook de vraag horen stellen over het vrije zwemmen, ja, die vraag heb ik ook gehad. Alleen, wat zie je gebeuren bij de start? Er zijn een aantal verenigingen die gehuisvest zijn in die Sportboulevard, en die hebben het eerste recht gekregen op gebruik van die sporthal, zwembad, ijsbaan en sporthal zelf. Ja, dan maak je het al heel moeilijk om tot andere exploitaties te komen. Dus met dat gegeven moet ook een Optisport, moet dan aan de gang gaan. Als ik dan kijk naar de vragen die mevrouw Stolk heeft gesteld ...

De voorzitter: Mijnheer de wethouder, even stoppen, want mevrouw Van der Ham wil hier nog op reageren.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Maar u gaf net in uw betoog aan dat u advisering had gehad voor het tekenen van die allonge, maar dat is dus dan niet het geval. U heeft advisering gehad in het beantwoorden van de door ons gestelde vragen, als ik het goed begrijp.

De heer Stam: Klopt.

Mevrouw Van der Ham: En niet andersom. Oké, dank u wel.

De heer Stam: Klopt. Ik heb net al aangegeven, die vier ton, die gaat niet per jaar naar Optisport, van alsjeblieft, besteed het. Nee, dat reserveren wij binnen ons onderhoudsfonds en er moet elk jaar een onderhoudsplan onder liggen wat terug te vinden is het in het MOP, wat ook onderdeel uitmaakt van onze gemeentelijke begroting. Daar maak ik dan wel de kanttekening bij dat je wel specialist moet zijn om dat goed te kunnen lezen, maar hij zit er wel degelijk in. Het gaat niet richting Optisport van alsjeblieft en doe er maar wat mee. Er is ook een vraag gesteld van dat er geld lijkt over te zijn op het onderhoudsbudget. Als je kijkt naar het onderhoudsfonds en de jaarplannen, dan voer je het ene jaar je plan volledig uit en het andere jaar niet. Dat leidt tot onder- en overschrijdingen binnen het fonds. Daarom is het ook een fonds, en dat storten wij boekhoudkundig, wordt dat overgeheveld naar het andere jaar, en dan gaan we die werkzaamheden weer verder uitvoeren. Nou, in die zin denk ik dat ik al een aantal vragen heb beantwoord. Ik kom ook nog even terug op de brief van juni 2017, waarin is geschetst, ja, dat er eigenlijk geen problemen waren hè, in die Sportboulevard. Ik heb die brief ook. Ik kijk daar iets genuanceerder naar. Er staat in die brief: uitgangspunt, uitgangspunt is dat de financiële gevolgen voor de gemeente zeer beperkt zullen blijven, uitgangspunt. En bij het volgende punt, op pagina 5 van die brief, staat: de financiering van het onderhoud wordt geactualiseerd. Correctief onderhoud vormt daarbij een aandachtspunt. Dat was voor mij wel de aanleiding om te zeggen: nou, er is wel een signaal afgegeven. Alleen, je kan redetwisten over de zwaarte van die opmerking, die het nu heel erg lastig maken.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham, wilt u daar nog op reageren?

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik wilde reageren op wat daarvoor werd gezegd, over dat het geld niet zomaar naar Optisport gaat. Nee, dat geld wordt inderdaad via een fonds daarvoor gealloceerd. Maar wat we hebben gezien uit de stukken, is dat er ook geld uit dat fonds is uitgegeven aan zaken waar dat niet voor bedoeld was. En wat garandeert ons op dit moment dat die toekenning van die vier miljoen ook echt gaat naar het uitvoeren van onderhoud en niet weer ook naar allerlei reparaties et cetera, wat helemaal niet uit die pot betaald had mogen worden?

De heer Stam: Ja, en dan kom je een beetje op de scheidslijn tussen de portefeuilles vastgoedbedrijf en sport. Als ik gewoon kijk naar de afgelopen tien jaar, als ik in die sporthal rondloop, en ik nodig u nogmaals uit om dat ook een keer te komen doen, om

te kijken hoe het er daar uitziet en vooral bij de machines om te kijken wat er allemaal gebeurt, mevrouw Van der Ham, want ik zou dat toch wel heel mooi vinden. Als je dan gaat kijken wat er allemaal eigenlijk mis is gegaan, ja, dan is daar een keuze gemaakt om dat uit het onderhoudsbudget te betalen. Ja, of dat terecht is of niet, vervangen moest het wel, want anders staat die sporthal stil. Dus in die zin kan ik hem ergens wel begrijpen, maar of het rechtmatig is, daar hebben we ook nog een accountant voor, om zeg maar daar opmerkingen over te maken. En tot nu toe voldoen wij aan alle rechtmatigheid met betrekking tot besteding van die onderhoudsvoorziening en het onderhoud. Er is ook een vraag gesteld van de huidige situatie hè, kunt u een uitspraak doen dat op basis van deze budgettering er over tien jaar een sporthal staat die klinkt als een klok en die wij op een goede manier kunnen overdragen? Nou, ik heb volgens mij in de laatste raadsvergadering ook gezegd van ik heb geen glazen bol en dat ga ik ook niet doen. Ik heb er wel vertrouwen in, op basis van de MOP die wij nu hebben opgesteld en de bedragen die daarvoor gevraagd worden, dat onder de huidige omstandigheden het zeker moet zijn dat wij er zorg voor dragen dat over tien jaar in samenspraak met Optisport er een hal staat die voldoet aan de eisen. Maar dan ga ik even terug naar 2010. Toen was ook de insteek van het gaat goed lopen, prachtig, en dat gaat helemaal lopen, dus wat wij nu aan onderhoudsbudgetten neerzetten, dat moet voldoende zijn om. Dus wat ik hiermee wil zeggen: ik kan niet in die glazen bol kijken hoe het er over tien jaar uitziet. Als ik nu de laatste tijd kijk in die Sportboulevard, dan zit er een wisselwerking tussen de gemeente en tussen Optisport. En ik zit hier niet om Optisport te verdedigen, maar om aan te geven hoe we met elkaar in die situatie zitten om die sporthal draaiende te houden. Er is met betrekking tot leidingwerk, wat diverse keren de krant heeft gehaald met legionella, is er gewoon een constructiefout gemaakt met het aanleggen van die leidingen. Optisport die heeft daar van het begin af aan op gewezen. Vastgoed moet daar een besluit over nemen wanneer die vervanging er is. Nu is die vervanging er, maar die kosten die zijn al meer dan vier ton. Dus er zit wel een wisselwerking in tussen Optisport, gemeente van hoe we ermee om moeten gaan. Alleen de problemen waren op een gegeven ogenblik zo groot, en ook vanuit die 92-puntenlijst, dat het gewoon een behoorlijke tijd heeft geduurd voordat dit uitgekristalliseerd is en we op het juiste spoor zitten. En nogmaals, als ik naar de toekomst kijk, dan heb ik er vertrouwen in, op basis van de bedragen die wij nu vragen, dat dat, ja, goed komt. U heeft ook een aantal keren aangegeven van zitten wij nou muurvast? Ik ben van mening dat u niet muurvast zit, want als u zegt van wij keuren gewoon die meerjarenbegroting niet goed, ja, dan hebben we een allonge die getekend is en dan hebben we een probleem met betrekking tot het uitvoeren van het onderhoud. En het risico wat eraan vast zit, is dat als het onderhoud het ene jaar heel hoog is, dat we dan jaarlijks terug moeten komen naar de gemeenteraad om daar geld voor te vragen. En als je dat ook weer gaat betrekken op andere grote projecten waar wij onze onderhoudsbudgetten voor creëren, ja, dan zou dat een onderscheid zijn, ja, die ik eigenlijk niet in de bestendige lijn vind zoals we die in de gemeente hanteren. En nogmaals, de vier ton, ja, ik had hem ook vele malen liever aan andere onderwerpen besteed, maar dit is gewoon een erfenis vanuit het verleden, waarbij bestuurders in die tijd ook geen keuzes hebben gemaakt om bewust een hal neer te zetten van nou, we zouden over tien jaar wel zien of hij in elkaar valt. Iedereen die heeft vanuit zijn bestuurlijke rol de besluiten genomen die men destijds terecht vond en goed vond, alleen de tijd leert nu dat besluiten die toen

zijn genomen, ja, dat die herijkt moeten worden en dit is één van de punten. Alleen het punt van één procent reservering, ja, dat is wel eigenlijk een missertje geweest die we nu eigenlijk corrigeren. En volgens mij heb ik dan de meeste vragen beantwoord. Mocht dat niet zo zijn, dan hoor ik het graag van u.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

De heer Stam: Een beheersplan. Ik zie nog één ... Sorry.

De voorzitter: Precies, het beheersplan.

De heer Stam: Ja, daar moeten we samen met het vastgoedbedrijf, al onze onderdelen, moeten we daar goed naar kijken. Want de vraag is inderdaad gesteld van wat gebeurt er nou in de toekomst. Ik heb ook in mijn werkzame leven en nu ook in mijn rol als wethouder teveel van dit soort dingen mis zien gaan, dus ik voel het wel ook met een controllersachtergrond wel als een verplichting dat we als gemeente wel goed weten hoe we met onze projecten omgaan en wat dat nou betekent voor de beheerskosten en voor het beheren van zo'n gebouw, of vastgoedonderdeel wat we in ons bezit hebben. Dus dat beheersplan, daar ga ik mee in overleg met de organisatie en met collega Burggraaf van vastgoed, om te kijken hoe snel we dat kunnen opleveren.

De voorzitter: Maar dat is dus al een toezegging, hoor ik, wethouder?

De heer Stam: Ja, dat kan toch niet anders?

De voorzitter: Oké. Dan kijk ik ondertussen even naar de heer Boersma, die had nog een vraag of een opmerking.

De heer Boersma: Nou ja, voorzitter, ik was even bang inderdaad dat de wethouder deze vraag zou vergeten, dat heeft hij gelukkig niet gedaan. Misschien dan even ter ondersteuning ook een stukje snelheid, hoewel dat natuurlijk best wel lastig is, omdat het wel een complex verhaal is, denk ik, omdat we nu zeg maar toch op een aantal onderdelen steeds voorbij zien komen waar dan best wel druk op zit. We krijgen binnenkort de aangepaste sporthallenvisie, met ook weer een financiële onderbouwing, dus er zit ook wel de nodige druk op om dit in de toekomst te regelen. En dan nog één opmerking richting mevrouw Stolk, want die dacht dat ik zei dat het beheer terug moest naar de gemeente. Dat heb ik niet gezegd, dat zou natuurlijk in theorie één van de opties kunnen zijn als je kijkt naar het beheer, maar het gaat mij erom dat we heel erg kijken: nou, wat is nou de beste manier van beheer van dit soort sportvoorzieningen om op termijn gewoon een efficiënte en kwalitatief goed niveau van voorzieningen te hebben? Dus mijn dank voor de toezegging van de wethouder.

De voorzitter: Oké.

De heer Stam: Ik wil nog wel even reageren op de opmerking van de heer Van Verk, over ondersteuning. Ik ben wel van mening dat de ondersteuning, zeker vanuit sport, waar ik mee te maken heb dat de mensen ook onder druk staan, en de mensen lopen

echt hun benen uit hun achterwerk, alleen de hoeveelheid dossiers die er zijn, ja, die breekt hun ook een beetje op, maar ik kan alleen maar complimenten geven aan de organisatie hoe ze daarmee omgaan. En dat dat af en toe met vallen en opstaan gaat, dat heeft gewoon te maken met de zwaarte van de dossiers en de hoeveelheid. Maar alleen maar complimenten hoe die mensen werken.

De voorzitter: Oké, dank u wel, wethouder Stam.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Daar wil ik kort op reageren. Laat ik duidelijk maken dat het mij niet de bedoeling is om ambtenaren en ondersteuning, te twijfelen aan hun inzet. Alleen, en dat geeft u zelf impliciet aan, dan is er in ieder geval teveel werk voor te weinig mensen en dat gaat ten koste van de kwaliteit. Dus ik zou zeggen: college, maak er benen van dat er weer voldoende menskracht zit om alle dossiers goed op orde te krijgen.

De heer Stam: Er zijn nu teveel dossiers die in deze periode tot een hoogtepunt komen.

De voorzitter: Nou, laten we dat een ander moment weer gaan oppakken. Ik wil graag tot een afronding komen. Zoals al eerder aangegeven, zijn er drie raadsfracties die voorgesteld of meegegaan zijn met het voorstel om te komen tot een second juridische ondersteuning. Daar is geen meerderheid voor, maar het zou nog steeds zo kunnen zijn dat die drie raadsfracties het wel als een bespreekstuk in de raad zouden willen gaan doen. Dus dan kijk ik nu ook even naar mevrouw Van der Ham en naar mevrouw Van Benschop, wat zij verder dan met dit stuk nu aanwillen. Kunt u daarop reageren?

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, als ik mag. Ik zou het in ieder geval graag willen agenderen ter bespreking in de raad. En onze fractie beraadt zich op het indienen van een mogelijk amendement en/of moties, om op dit onderwerp, nou ja, tot aanpassing te komen.

De voorzitter: Dus dan zou het specifiek gaan om een motie en een amendement.

Mevrouw Van der Ham: Ja, exact.

De voorzitter: En wat is dan uw politieke vraag?

Mevrouw Van der Ham: Twee vragen. Is de inhoudelijke beslissing om te komen tot aanpassing van het contract en daarmee ondertekening van de allonge de juiste weg? En de tweede is: is de procesgang van dit raadsvoorstel zodanig verlopen dat daar consequenties aan verbonden zouden moeten worden?

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van Benschop, sluit u zich bij deze politieke vragen aan? Ja. Dan komt er nog een interruptie van de heer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Even op de twee politieke vragen. Ja, volgens mij hebben meerdere partijen goed meegeluisterd. Volgens mij hebben we best wel antwoorden gekregen op alle vragen vanavond, dus ik snap niet zozeer de twee politieke vragen, om die nog een keer te gaan bespreken in de gemeenteraad.

De voorzitter: Nou, volgens mij is het gewoon een afspraak dat als er drie raadsfracties het als een bespreekstuk in de raad willen doen, en die hebben daar een politieke vraag bij geformuleerd, dat het dan op die manier ook naar de raad toegaat.

De heer De Boer: Goed, dat is mijn mening. Dank u wel.

De voorzitter: Ja. Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, volgens mij is het procedureel ook zo dat op het moment dat er een partij een motie of een amendement indient, dat het dan automatisch geagendeerd wordt voor de raad, dus dat je dan eigenlijk helemaal geen politieke vraag hoeft te formuleren, omdat er gewoon concreet een motie of een amendement ligt, waar dan op dat moment het debat over gaat.

De voorzitter: Nee, volgens mij niet, want dan zou het een motie vreemd aan de orde van de dag zijn en nu ligt er gewoon een concreet voorstel waar een motie of een amendement op wordt ingediend.

De heer Boersma: Ja. Nou, goed, je zou natuurlijk kunnen zeggen: mijn politieke vraag is dat ik een motie indien, omdat ik het niet eens ben met het voorstel wat er ligt, of een amendement, en dat we dan vervolgens alleen dat als bespreekstuk doen om te voorkomen dat we dit hele debat wat we in de commissie doen, in de raad weer over doen. Maar goed.

De voorzitter: Maar dat is waar we het nu ook over hebben, om dit te kunnen gaan afronden, of het dan alleen in de raad bij de voorgestelde motie en amendement van mevrouw Van der Ham blijft.

Mevrouw Van Benschop: Voorzitter.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van Benschop: Ik wil niet uitsluiten dat GroenLinks niet ook met een motie of amendement zou komen. We zouden eventueel misschien wel aansluiten bij het CDA, maar het kan ook zijn dat we met iets anders komen.

De voorzitter: Het zou in ieder geval kunnen helpen om te kijken of u wat in elkaar kunt schuiven.

Mevrouw Van Benschop: Ja, maar wat dat betreft is het voor GroenLinks in die zin ook voldoende om het te beperken tot een motie of amendement.

De voorzitter: Oké, dus dan zouden we kunnen afspreken dat het maximaal twee minuten is, de spreektijd in de raad.

De heer Van Verk: Nou, voorzitter, dat ligt een beetje aan de inhoud van de amendementen. En de laatste zin die mevrouw Van der Ham zei, namelijk of wij hier consequenties aan moeten verbinden, aan de hele procesgang, die zou er weleens toe kunnen leiden dat het wat meer minuten zou vergen als twee. Dus ik zou ...

De voorzitter: Zullen we dan afspreken dat we op dit moment uitgaan van twee en op basis van waar dan vanuit de verschillende raadsfracties voor moties en amendementen mee aankomt, dat we dat dan met de voorzitter eventueel kunnen uitbreiden naar vijf.

De heer Van Verk: Nee, voorzitter, dat zou ik niet willen doen, want dan hebben we eerst een half uur ordedebat voordat we aan het debat beginnen. En op deze wijze met vergaderen is al erg genoeg, dus wat mij betreft nemen we gewoon vijf minuten en als iedereen het binnen twee minuten kan doen, zou het heel fijn zijn.

De voorzitter: Ja, ik vraag dan eventjes of u op de chat wil reageren van wie er allemaal voorstander is voor vijf minuten.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter, ik wilde eigenlijk nog iets anders zeggen, maar ...

De voorzitter: Zegt u het maar, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Nou ja, er zijn verschillende stukken die nu geagendeerd staan, zeg maar, dus gaat het nou alleen om het raadsvoorstel, dat dat dus nu naar de raad gaat en dat dat alleen aan de hand van moties en amendementen wordt besproken?

De voorzitter: Het gaat vanavond om het afdoen van de punten 6 tot en met 9, vaststellen van al die stukken die erbij zitten, ook alle artikel 40-vragen.

Mevrouw Koene: Ja, maar dan wil ik toch even de opmerking maken dat voor een raadsvoorstel drie fracties wel voldoende zijn, maar niet voor de andere dingen. Dus vandaar dat ik me afvraag of er een keuze gemaakt wordt in welk stuk dan naar de raad gaat, op basis van drie fracties.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Het gaat alleen inderdaad, mevrouw Koene, om het raadsvoorstel.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, laten we daar nou alsjeblieft een beetje pragmatisch mee omgaan. Als mensen kennis willen putten uit de bijgaande brieven, dan staat ze dat uiteraard vrij. Mevrouw Koene zal toch de laatste zijn om zich te laten beperken in dat soort zaken.

Mevrouw Koene: Nou, klopt, mijnheer Van Verk, maar mevrouw Koene is ook degene die nou naar een ellenlange discussie heeft zitten luisteren waar we toch niet uit gaan komen, dus ik heb er geen zin in dat we dat in de raad alsnog een keer doen.

De voorzitter: Volgens mij is duidelijk aangegeven dat we het alleen maar hebben over de ingebrachte moties en amendementen. We gaan daar geen woordvoering over doen die we vanavond hebben gedaan. Nou, ik zie geen voldoende steun voor de vijf minuten. Dus dat betekent dat we voor twee minuten debat in de raad gaan. Oké, dank u wel, dan hebben we met elkaar dit stuk voor vanavond voldoende besproken en dan wachten we even af wanneer dat het dan in de raad komt. 15 mei? 28 mei.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, er zijn maar vier fracties die iets zeggen over het aantal minuten.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van der Ham: Ik zou willen dat de andere fracties die aanwezig zijn ook dan twee of vijf minuten zeggen, want dit is wel heel makkelijk. En dan vervolgens gaan diezelfde fracties misschien wel in de raad zeggen van ja, ik wil toch vijf minuten hebben. Dus ik zou het wel fijn vinden als meer fracties willen zeggen: twee of vijf minuten.

De voorzitter: De vraag was: wie vijf minuten wil, die geeft dat aan. Nu heeft u ... Uw oproep heeft voldoende resultaat. Vijf minuten wordt het. Dan stel ik voor om hiermee dan dit punt nu af te ronden. 28 mei in de raad bespreekstuk, alleen op basis van de ingevoerde amendement, moties, vijf minuten.

10. AGENDADEEL: Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 10, nieuwe behandelvoorstellen. En ik loop ze toch even met u door. Het vaststellen van de Cultuurnota 'Kracht van cultuur'. Dat was al voor de afgelopen raad geagendeerd en dat is teruggegaan naar de commissie. U wordt voorgesteld dit voorstel te agenderen voor bespreking in de commissie van 12 mei aanstaande, met de al reeds eerder geformuleerde politieke vragen. Akkoord? Hetzelfde geldt voor onderdeel b, de brandbrief van H. van Dalen en E. Sep over handelswijze van het gemeentelijk vastgoedbedrijf over het niet langer toestaan van wonen in het atelier. Hetzelfde geldt voor c, antwoordbrief gemeente Dordrecht op brandbrief over situatie van een aantal kunstenaars aan de Singel. Nou, dan hebben we de drie onderdelen voor de Cultuurnota gehad. Dan d, het beschikbaar stellen van een krediet voor de aanpak herinrichting en herpositionering Hof van Nederland. Is dat een hamerstuk voor de gemeenteraad of een bespreekpunt in de commissie?

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik zou willen voorstellen om dit te bespreken met als politieke vraag of het beschikbaar stellen van het krediet de oplossing is voor de problemen van het museum c.q. stadsarchief.

De voorzitter: Oké. Wordt dat ondersteund? Mevrouw Striebeck zie ik ook.

Mevrouw Striebeck: De VSP ondersteunt dat.

De voorzitter: Oké.

De heer Kwaak: De VVD ondersteunt het ook.

De voorzitter: Oké. Dat zijn er drie. Wordt het nog meer ondersteund? Dat is voldoende. Dan wordt dat ingepland. Dan krijgen we het onderdeel e, instemmen met de startnotitie Toekomst verenigingshallenplan, vanavond ook al een aantal keren naar voren gekomen bij de behandeling over de Sportboulevard. De vraag is: wil de commissie deze startnotitie eerst beeldvormend agenderen, of direct agenderen voor een commissiedebat, of drie, direct als hamerstuk agenderen voor de gemeenteraad? Zegt u het maar.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik zou willen voorstellen om het te agenderen met een beeldvormende vergadering, zoals dat dan netjes heet, waarbij wat mij betreft de beeldvormende vergadering de vorm krijgt van een hoorzitting, waarbij de vijf besturen van de stichtingen, het gaat meen ik om vijf stichtingen, aan tafel schuiven om in gesprek te gaan met de commissie en niet een riedeltje van vijf minuten af te steken, maar zoals we dat eerder hebben gedaan met het onderwijs.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Het is genoteerd. En ik zie dat u voldoende steun hiervoor heeft gekregen. Dus zo gaan we het doen. Dan hebben we de raadsinformatiebrief over het Huis van de Stad en de Regio en de Bibliotheek AanZet. Voorgesteld wordt deze raadsinformatiebrief ter kennisname te agenderen voor de gemeenteraad.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Voorzitter, ik zou willen voorstellen deze brief nadrukkelijk toe te voegen aan het dossier rondom de kadernota. Het gevraagde geld wordt bij de kadernota opgevoerd. De wethouder geeft als het ware vooraf een signaal, ik vind dat op zich heel positief. Raadsinformatiebrieven behandelen we verder niet, maar het zou wel goed zijn dat dat apart wordt toegevoegd aan het dossier, zodat we het niet vergeten in de enorme stroom van stukken die we krijgen.

De voorzitter: Daar wordt gehoor aan gegeven, zie ik.

Mevrouw Van Eck: Nee, voorzitter.

De heer De Boer: Voorzitter. Mag ik even, voorzitter?

De voorzitter: Ik weet niet voorzitter noemt.

De heer De Boer: Robbert de Boer.

De voorzitter: Oké, mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Ja, ik had net al aangegeven dat ik bij e wat wilde toevoegen. Later heb ik gezegd: nog een opmerking. Inderdaad, ik wil toch even die beeldvorming noemen, omdat ik toch wel met al die hallen gelijkenissen zie met het punt waar we het net over gehad hebben. Veel van die hallen zijn ook gebouwd in de periode 2006-2010. Dat wilde ik even toevoegen.

De voorzitter: Prima. Het is genotuleerd.

Mevrouw Van Eck: Voorzitter, ik wilde ook nog iets toevoegen over die raadsinformatiebrief van de Bibliotheek AanZet van net.

De voorzitter: Ja. Is dat mevrouw Van Eck?

Mevrouw Van Eck: Ja, sorry, ik zal even een dingetje doen. Er is nu voorgesteld om hem toe te voegen aan de kadernotabesprekingen, maar waar wij zelf een beetje mee worstelen, is dat we wel het heel belangrijk vinden dat de wijkfaciliteiten gewaarborgd blijven, oftewel de bibliopunten in de wijk en dat dat met deze nieuwe hoofdvestiging, of althans vernieuwde hoofdvestiging, niet ondermijnd wordt, dus dat wel gewaarborgd blijft. Dus die vraag zou ik dan zeker wel ...

De voorzitter: Mevrouw Van Eck, dat kunt u met een raadsinformatiebrief niet waarborgen. Dan moet u iets anders gaan doen.

Mevrouw Van Eck: Oké, dan zouden we eens moeten kijken of we daar inderdaad ook met een motie of wat ook kunnen komen.

De voorzitter: Nou, u zou kunnen beginnen met een technische vraag.

Mevrouw Van Eck: Met een technische vraag?

De voorzitter: Ja, stellen aan het college.

Mevrouw Van Eck: Oké.

De voorzitter: Dat is denk ik de snelste manier.

Mevrouw Van Eck: Bijzonder, oké.

De voorzitter: Dan de raadsinformatiebrief over de implementatie van de WVGZ, kennisname. Agenderen voor de gemeenteraad. Oké. De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, ik had nog eigenlijk een opmerking bij het vorige punt naar aanleiding van de bibliotheken. Want hij wordt nu gekoppeld aan de kadernota. Financieel is dat terecht, alleen in aansluiting op wat Beter voor Dordt zei, mevrouw Van Eck, heb ik dan nog weleens behoefte om nog een keer met elkaar te kijken, die visie is inmiddels uit 2016, in hoeverre die visie op de bibliotheken nog actueel is en in hoeverre zich dat verhoudt zeg maar tot de ideeën om er straks het Huis van de Regio op te nemen. Ik zit me alleen even af te vragen waar we dat dan het beste kunnen doen.

De voorzitter: U kunt vragen stellen aan het college, zou ik dan mee doen, vanwege de snelheid. Die kadernota, die komt er al vrij snel aan.

De heer Boersma: Die schiet al op hè, ja.

Mevrouw Van Eck: Maar voorzitter, ik zou toch even willen vragen aan de rest van de commissie hoe die erin staat. Want nou hebben twee partijen aangegeven dat ze misschien wat breder willen kijken dan alleen maar sec de kosten en de kadernota.

De voorzitter: Ja, ik zal eventjes nog zeggen waarom ik het ook op die manier probeer voor te stellen. We hebben vanavond, hebben we weer gekeken naar de persconferentie van de minister-president. En het is echt moeilijk voor ons om steeds ver vooruit te plannen met van alles en nog wat in de commissievergadering. En u ziet nu ook, het is nu al tien over half twaalf, het gaat echt heel langzaam. Dus we moeten proberen om toch wat productiever te zijn. Dus ik heb geen idee, als u over die raadsinformatiebrief over de bibliotheek snel een commissievergadering zou willen doen, ik zie daar weinig mogelijkheden voor. En dan zouden die vragen, die zouden kunnen helpen, dan heeft u denk ik heel snel al antwoord op de zorgen of de vragen die u heeft, en dan kunt u op basis daarvan, kunt u, nou, bepalen in hoeverre bij het kadernotadebat u daar nog iets verder meer wil gaan doen.

Mevrouw Van Eck: Oké. Dat begrijp ik ook wel.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, ik snap hem. Misschien moeten mevrouw Van Eck en ik dan even kijken of we gezamenlijk iets ...

Mevrouw Van Eck: Hoe we dat aanvliegen.

De heer Boersma: Ja, of we daar iets van artikel 40-vragen, of hoe we dat even doen.

Mevrouw Van Eck: Ja.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van der Ham, u heeft ook nog een vraag.

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik wilde aangeven dat wij dezelfde vragen hebben als mevrouw Van Eck en dus bij haar aan willen sluiten en ik in principe dus ook voor

bespreking zou zijn. Mocht dat nu anders lopen, dat laat ik aan mevrouw Van Eck, maar ik wilde in ieder geval alvast onze steun uitspreken.

De voorzitter: Oké, prima. Dan de raadsinformatiebrief over de Regiovisie Geweld hoort nergens thuis. Daar hebben we het vanavond over gehad. En daar heb ik volgens mij voldoende gehoord dat daarover gesproken wordt.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, ik wil in ieder geval vragen of deze brief betrokken kan worden bij de bespreking op 19 mei denk ik, bij de bespreking over Veilig Thuis en dat stukje. En ik heb ook een politieke vraag hoor, als u die wilt horen.

De voorzitter: Graag.

Mevrouw Nijhof: Vinden wij dat we als raad voldoende sturen op de aanpak van huiselijk geweld?

De voorzitter: Oké, dank u wel. En heb ik het goed begrepen bij, g, dat gaat over de raadsinformatiebrief over de implementatie van de WVGGZ, dat die voor kennisgeving geagendeerd kan worden voor de gemeenteraad? Oké. Wilde u nog iets zeggen, mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhof: Nee, nou ja, ja, we zouden hem eventueel kunnen betrekken bij de volgende bespreking van het sociaal domein, zodat de wethouder, volgens mij is dat ook afgesproken met betrekking tot de implementatie van de WVGGZ, gewoon ons op de hoogte houdt van hoe de implementatie verloopt.

De voorzitter: Prima, gaan we dat doen. Dan krijgen we de raadsinformatiebrief over de voortgang Lokaal plan Jeugd 2019-2020. Ter kennisgeving agenderen voor de gemeenteraad?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik zou deze vooralsnog ook mee willen nemen in de bespreking over het jeugddomein.

De voorzitter: Oké. Willen de andere raadsfracties dat ook?

De heer Van Verk: Voorzitter, wij steunen dat voorstel.

De voorzitter: Ja, ik zie GroenLinks, Partij van de Arbeid en ik zie de VSP. Ja, voldoende, prima. Dan krijgen we het volgende onderdeel, dat is j, beantwoording door het college van vragen artikel 40 van de fracties GroenLinks en Partij van de Arbeid over opvang

minderjarige asielzoekers. Voorgesteld wordt de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Ik hoor niks, dus dan gaan we dat doen. Dan gaan we naar k, beantwoording door het college van artikel 40-vragen van de fractie PVV over het stijgende overlast door alcohol en drugs. U wordt voorgesteld de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen. Oké. Dan krijgen we de memo vertraging beantwoording motie Sportpark Krommedijk van wethouder Stam. Voorstel: memo voor kennisgeving aan te nemen. Akkoord. Memo voortgang herijking toekomstvisie sportparken. Voorstel: u wordt voorgesteld de memo voor kennisgeving aan te nemen. Ja, oké.

11. Agenda's komende vergaderingen

De voorzitter: Nou, dan hebben we de nieuwe behandelvoorstellen gehad en dan komen we nu bij de agenda voor de commissievergadering van 12 mei. 12 mei staat de Cultuurnota, dus de zelfde twee politieke delen als dat we anders in de raad zouden hebben gedaan. En dan voor 19 mei, dan zitten er drie onderdelen waar al eerder vanavond het woord consultatie is genoemd, mijnheer Van Verk. De wethouder wil graag uw inbreng ophalen, uw zienswijze, over de regionale jeugdhulp, de governance. En hetzelfde geldt voor de inkoop die hoort bij de regionale jeugdhulp. Kunt u daarmee instemmen? Volgens mij wel.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, nou ja, wij kunnen daarmee instemmen, maar zoals we net zeiden, willen we heel graag de nieuwe behandelvoorstellen die zojuist genoemd zijn met betrekking tot het jeugd domein, willen we eigenlijk ook agenderen. En de vraag is of die hierbij passen.

De voorzitter: Zullen we die dan 12 mei bespreken, die nieuwe behandelvoorstellen?

Mevrouw Nijhof: Nou, goed, ik kijk ook even naar de andere commissieleden wat die daarvan vinden. Het gaat over het Lokaal plan Jeugd, de voortgang daarvan, en de kwestie rondom het huiselijk geweld.

De voorzitter: Ja, de griffier zegt: ik weet niet of dat past bij de Cultuurnota, maar goed.

De heer Van Verk: Ja, volgens mij moet dat kunnen.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Denk ik ook hoor.

De voorzitter: Dan gaan we het zo doen.

12. Overzicht stand van zaken Moties

13. Overzicht stand van zaken Toezeggingen

De voorzitter: Dan kom ik tot een afronding. Ik stel voor om de stand van zaken van de moties en de stand van zaken van toezeggingen, om die door te schuiven naar de volgende vergadering.

De heer Van Verk: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Mag ik daarop het voorstel doen deze twee agendapunten, zolang we op deze manier vergaderen, niet op te voeren, maar dat we dat pas weer doen als we bij elkaar kunnen zitten? Want het gaat toch elke keer doorgeschoven worden, een beetje frustrerend.

De voorzitter: Ja, wat mij betreft wil ik ze best met u doorlopen nu, maar het is al tien voor twaalf, dus dat ...

De heer Van Verk: Nee, alsjeblieft niet, maar laten we het gewoon even on hold zetten totdat we weer gewoon vergaderen.

De voorzitter: Nou, wordt dat gesteund?

De heer Kwaak: Wij steunen, voorzitter.

De voorzitter: Oké, dan gaan we dat zo doen.

14. Rondvraag

De voorzitter: Heeft iemand nog iets voor de rondvraag? Dat is niet het geval.

15. Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik u allemaal heel hartelijk danken voor uw inbreng.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter.

De voorzitter: O, sorry, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ja, sorry, goed, het is tien voor twaalf.

De voorzitter: Vijf.

Mevrouw Nijhof: Mijn vraag is of die drie brieven die vandaag om vijf uur zijn binnengekomen, zeg maar, komen die gewoon straks op de behandelvoorstellenlijst te staan, of gaan die alsnog versneld toegevoegd worden aan, nou ja, laten we zeggen de bespreking van jeugd, van het sociaal domein?

De voorzitter: Ik zie de griffier knikken dat die gelijk aan het dossier jeugd worden toegevoegd.

Mevrouw Nijhof: Oké. Want die passen in principe namelijk ook bij de bespreking op 12 mei, als het gaat over het Lokale plan.

De voorzitter: Zeker, ja. Gaan we voor zorgen.

Mevrouw Nijhof: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Nou, u ook allemaal bedankt. Een prettige avond wens ik u niet meer, maar wel een goede nachtrust. Tot de volgende keer.

CONCEPT